Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►**B**

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/849

ze dne 20. května 2015

o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Evropského parlamentu a rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018	L 156	43	19.6.2018

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/849

ze dne 20. května 2015

o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES

(Text s významem pro EHP)

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

ODDÍL 1

Předmět, oblast působnosti a definice

Článek 1

1. Cílem této směrnice je předcházet využívání finančního systému Unie k praní peněz a financování terorismu.

2. Členské státy zajistí, aby praní peněz a financování terorismu bylo zakázáno.

3. Pro účely této směrnice se za praní peněz považuje následující jednání, pokud je pácháno úmyslně:

a) přeměna nebo převod majetku s vědomím, že tento majetek pochází z trestné činnosti nebo z účasti na takové činnosti, za účelem zatajení nebo zastření nezákonného původu majetku nebo za účelem pomoci jakékoliv osobě, která se účastní páchání takové činnosti, aby se vyhnula právním následkům svého jednání;

b) zatajení nebo zastření skutečné povahy, zdroje, umístění, nakládání, pohybu, práv k majetku nebo jeho vlastnictví s vědomím, že tento majetek pochází z trestné činnosti nebo z účasti na takové činnosti;

c) nabývání, držení nebo užívání majetku s vědomím, v době jeho obdržení, že tento majetek pochází z trestné činnosti nebo z účasti na takové činnosti;

d) účast na spáchání, spolčení ke spáchání, pokus o spáchání, pomoc, usnadňování a návod ke spáchání jakéhokoliv jednání uvedeného v písmenech a), b) a c).

▼B

4. Jednání se považuje za praní peněz i tehdy, jestliže k činnostem, na jejichž základě vznikl majetek pro účely praní, došlo na území jiného členského státu nebo na území třetí země.

5. Pro účely této směrnice se „financováním terorismu“ rozumí poskytnutí nebo shromažďování finančních prostředků, jakýmkoli způsobem, přímo nebo nepřímo, se záměrem nebo s vědomím toho, že budou zcela nebo částečně použity ke spáchání některého z trestných činů ve smyslu článků 1 až 4 rámcového rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ([1]).

6. Vědomost, úmysl nebo záměr požadované jako náležitosti jednání uvedených v odstavcích 3 a 5 mohou být odvozeny z objektivních skutkových okolností.

Článek 2

1. Tato směrnice se vztahuje na tyto povinné osoby:

1) úvěrové instituce;

2) finanční instituce;

3) následující fyzické nebo právnické osoby při výkonu jejich profesních činností:

▼M1

a) auditory, externí účetní a daňové poradce a jakékoli jiné osoby, které se zaváží poskytovat hmotnou pomoc, podporu či poradenství v daňových záležitostech jako hlavní předmět obchodní či profesní činnosti, a to buď přímo, či prostřednictvím jiných osob, s nimiž je uvedená jiná osoba spojená;

▼B

b) notáře a jiné samostatně výdělečně činné právníky, jestliže se účastní, ať tím, že jednají jménem svého klienta nebo v zastoupení svého klienta při jakékoli finanční transakci nebo transakci s nemovitostmi, nebo že napomáhají při plánování nebo provádění transakcí pro svého klienta, které se týkají:

i) nákupu nebo prodeje nemovitostí nebo podnikatelských subjektů;

ii) správy peněz, cenných papírů nebo jiných aktiv klienta;

iii) otevírání nebo správy bankovních nebo spořicích účtů nebo účtů cenných papírů;

iv) organizování příspěvků potřebných k vytvoření, provozování nebo řízení společností;

([1]) Rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu (Úř. věst. L 164, 22.6.2002, s. 3).

▼B

v) vytváření, provozování nebo řízení svěřenských fondů, společností, nadací nebo podobných útvarů;

c) poskytovatele svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti, pokud již nejsou zahrnuti pod písmeny a) nebo b);

▼M1

d) realitní makléře, a to i tehdy, pokud jednají jako zprostředkovatelé při pronájmu nemovitosti, avšak pouze ve spojení s transakcemi, u nichž výše měsíčního nájmu dosáhne výše 10 000 EUR nebo více;

▼B

e) další osoby obchodující se zbožím, pokud jsou platby v částce 10 000 EUR nebo vyšší prováděny nebo přijímány v hotovosti, ať již je tato transakce prováděna jako jediná operace, nebo jako několik operací, které se zdají být spojeny;

f) poskytovatele služeb hazardních her;

▼M1

g) poskytovatele směnárenských služeb mezi virtuálními měnami a měnami s nuceným oběhem;

h) poskytovatele virtuálních peněženek;

i) osoby obchodující či jednající jako zprostředkovatelé při obchodování s uměleckými díly v případě, že hodnota transakce či souvisejících transakcí dosáhne výše 10 000 EUR nebo více, a to i tehdy, pokud je tato činnost vykonávána uměleckými galeriemi a aukčními síněmi;

j) osoby, které skladují, obchodují či jednají jako zprostředkovatelé v rámci obchodu s uměleckými díly, pokud se tak děje v tzv. svobodných přístavech a v případě, že hodnota transakce či souvisejících transakcí dosáhne výše 10 000 EUR nebo více.

▼B

2. S výjimkou kasin a v návaznosti na příslušné posouzení rizik se členské státy mohou rozhodnout osvobodit zcela nebo zčásti od vnitrostátních předpisů, kterými se provádí tato směrnice, poskytovatele některých služeb hazardních her na základě prokázaného nízkého rizika plynoucího z povahy a případně rozsahu provozování těchto služeb.

V rámci faktorů zvažovaných při posuzování rizik členské státy hodnotí míru zranitelnosti příslušných transakcí, mimo jiné pokud jde o použité způsoby platby.

Členské státy ve svém posouzení rizik uvedou, jak zohlednily veškerá příslušná zjištění uvedená ve zprávách Komise podle článku 6.

Jakékoli rozhodnutí, které členský stát přijme podle prvního pododstavce, musí být oznámeno Komisi a doprovázeno odůvodněním vycházejícím ze zvláštního posouzení rizik. Komise o něm uvědomí ostatní členské státy.

▼B

3. Členské státy mohou rozhodnout, že osoby, které se zabývají finanční činností příležitostně nebo ve velmi omezené míře a u nichž je malé riziko praní peněz nebo financování terorismu, nespadají do oblasti působnosti této směrnice, pokud jsou splněna všechna tato kritéria:

a) finanční činnost je omezená v absolutních hodnotách;

b) finanční činnost je omezená, pokud jde o jednotlivé transakce;

c) finanční činnost není hlavní činností těchto osob;

d) finanční činnost je doplňková a přímo souvisí s hlavní činností těchto osob;

e) hlavní činnost těchto osob není činností uvedenou v odst. 1 bodě 3 písm. a) až d) nebo f);

f) finanční činnost se poskytuje pouze klientům z hlavní činnosti těchto osob a není všeobecně nabízena veřejnosti.

První pododstavec se nepoužije na osoby, které se zabývají poukazováním peněz ve smyslu čl. 4 bodu 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ([1]).

4. Pro účely odst. 3 prvního pododstavce písm. a) členské státy vyžadují, aby celkový obrat finanční činnosti nepřekračoval prahovou hodnotu, která musí být přiměřeně nízká. Tato prahová hodnota se stanoví na vnitrostátní úrovni v závislosti na druhu finanční činnosti.

5. Pro účely odst. 3 prvního pododstavce písm. b) použijí členské státy maximální prahovou hodnotu na klienta a na jednotlivou transakci, ať již je tato transakce prováděna jako jediná operace, nebo jako několik operací, které se zdají být spojeny. Tato prahová hodnota se stanoví na vnitrostátní úrovni v závislosti na druhu finanční činnosti. Musí být přiměřeně nízká, aby se zajistilo, že dotčené typy transakcí nepředstavují praktickou a účinnou metodu praní peněz nebo financování terorismu, a nesmí překračovat 1 000 EUR.

6. Pro účely odst. 3 prvního pododstavce písm. c) členské státy vyžadují, aby obrat finanční činnosti nepřesáhl 5 % celkového obratu dotčené fyzické nebo právnické osoby.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1).

▼B

7. Při posuzování rizika praní peněz či financování terorismu pro účely tohoto článku věnují členské státy zvláštní pozornost všem finančním činnostem, které by vzhledem ke své povaze mohly být s velkou pravděpodobností použity nebo zneužity k praní peněz nebo financování terorismu.

8. Rozhodnutí, která členské státy přijmou podle odstavce 3, musí uvádět důvody, z nichž vycházejí. Změní-li se okolnosti, mohou se členské státy rozhodnout uvedená rozhodnutí zrušit. Oznámí taková rozhodnutí Komisi. Komise tato rozhodnutí sdělí ostatním členským státům.

9. Členské státy zavedou sledování založené na posouzení rizik nebo přijmou jakákoli jiná vhodná opatření, aby zajistily, že rozhodnutí o výjimkách podle tohoto článku nejsou zneužívána.

Článek 3

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ([1]), včetně poboček ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 17 uvedeného nařízení, která se nachází v Unii, bez ohledu na to, zda se její ústředí nachází v Unii nebo ve třetí zemi;

2) „finanční institucí“:

   a) podnik jiný než úvěrová instituce, který vykonává jednu nebo více činností uvedených v bodech 2 až 12, 14 a 15 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ([2]), včetně činností směnáren;

   b) pojišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ([3]), pokud vykonává činnosti životního pojištění, na něž se uvedená směrnice vztahuje;

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

▼B

c) investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ([1]);

d) subjekt kolektivního investování obchodující se svými podíly nebo akciemi;

e) zprostředkovatel pojištění ve smyslu čl. 2 bodu 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ([2]), pokud jedná v souvislosti se životním pojištěním nebo jinými investičními službami, s výjimkou smluvně vázaných zprostředkovatelů pojištění ve smyslu bodu 7 uvedeného článku;

f) pobočky, pokud se nacházejí v Unii, finančních institucí uvedených v písmenech a) až e), bez ohledu na to, zda se jejich ústředí nachází v členském státě nebo v třetí zemi;

3) „majetkem“ jakákoli aktiva hmotná nebo nehmotná, movitá nebo nemovitá, materiální nebo nemateriální povahy, a právní dokumenty nebo nástroje v jakékoliv formě včetně elektronické nebo digitální prokazující právní nárok na taková aktiva nebo podíl na nich;

4) „trestnou činností“ jakýkoli druh trestné účasti na spáchání těchto závažných trestných činů:

▼M1

a) teroristické trestné činy, trestné činy spojené s teroristickou skupinou a trestné činy spojené s teroristickými činnostmi uvedené v hlavách II a III směrnice (EU) 2017/541 ([3]);

▼B

b) kterýkoli z trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a) Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z roku 1988;

▼M1

c) činnosti zločinných spolčení ve smyslu čl. 1 bodu 1 rámcového rozhodnutí Rady 2008/841/SVV ([4]);

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ze dne 9. prosince 2002 o zprostředkování pojištění (Úř. věst. L 9, 15.1.2003, s. 3).

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6).

([4]) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/841/SVV ze dne 24. října 2008 o boji proti organizované trestné činnosti (Úř. věst. L 300, 11.11.2008, s. 42).

▼B

d) podvody ohrožující finanční zájmy Unie, přinejmenším závažné podvody, ve smyslu čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ([1]);

e) korupce;

f) všechny trestné činy, včetně daňových trestných činů souvisejících s přímými a nepřímými daněmi, jak jsou vymezeny ve vnitrostátním právu členských států, za něž je možné uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody, jehož horní hranice přesahuje jeden rok, nebo v členských státech, jejichž právní systém stanoví pro trestné činy dolní hranici, všechny trestné činy, za něž je možné uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody v trvání nejméně šesti měsíců;

5) „orgánem stavovské samosprávy“ orgán, který zastupuje příslušníky určité profese a hraje určitou úlohu při jejich regulaci, při výkonu některých funkcí typu dohledu či sledování a při zajišťování vymáhání pravidel pro ně platných;

6) „skutečným majitelem“ fyzická osoba nebo osoby, které v konečném důsledku vlastní nebo kontrolují klienta, nebo fyzická osoba nebo osoby, jejichž jménem se transakce nebo činnost provádí, což zahrnuje přinejmenším:

a) v případě společností:

i) fyzickou osobu nebo osoby, které v konečném důsledku vlastní nebo kontrolují právnickou osobu prostřednictvím přímého nebo nepřímého vlastnictví dostatečného akciového či vlastnického podílu nebo hlasovacích práv v uvedené právnické osobě, včetně akcií na doručitele, nebo prostřednictvím kontroly jinými prostředky nad uvedenou právnickou osobou, jež není společností kotovanou na regulovaném trhu, která podléhá požadavkům na zveřejnění informací v souladu s právem Unie nebo která podléhá rovnocenným mezinárodním standardům zajišťujícím přiměřenou transparentnost informací o vlastnictví.

Indikátorem přímého vlastnictví je akciový podíl 25 % plus jedna akcie či vlastnický podíl větší než 25 %, který v klientovi drží fyzická osoba. Indikátorem nepřímého vlastnictví je akciový podíl 25 % plus jedna akcie či vlastnický podíl větší než 25 %, který v klientovi drží společnost kontrolovaná jednou nebo více fyzickými osobami nebo několik společností kontrolovaných stejnou fyzickou osobou nebo fyzickými osobami. Toto ustanovení platí, aniž je dotčeno právo členských států rozhodnout o tom, že indikátorem vlastnictví nebo kontroly může být nižší procentní podíl. Kontrolu jinými prostředky lze určit mimo jiné v souladu s kritérii stanovenými v čl. 22 odst. 1 až 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ([2]);

([1]) Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 49.

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

▼B

ii) fyzickou osobu nebo osoby ve vrcholném vedení, jestliže po vyčerpání všech možných prostředků a za podmínky, že neexistuje žádné důvodné podezření, není identifikována žádná osoba podle bodu i) nebo jestliže existuje pochybnost o tom, že identifikovaná osoba nebo osoby jsou skutečnými majiteli; povinné osoby vedou záznamy o krocích učiněných k identifikaci skutečného majitele podle bodu i) a tohoto bodu.

▼M1

b) v případě svěřenských fondů všechny následující osoby:

i) zakladatele;

ii) svěřenského správce nebo svěřenské správce;

iii) osobu nebo osoby vykonávající dohled nad správou svěřenského fondu, existují-li;

iv) obmyšlené, nebo pokud ještě nebyly určeny konkrétní fyzické osoby, které mají prospěch z právního uspořádání nebo právnické osoby, okruh osob, v jejichž hlavním zájmu je právní uspořádání nebo právnická osoba založena nebo provozována;

v) jakoukoli jinou fyzickou osobu, která v konečném důsledku vykonává kontrolu nad svěřenským fondem prostřednictvím přímého či nepřímého vlastnictví nebo jinými prostředky.

▼B

c) v případě právnických osob, jako jsou například nadace, a v případě právních uspořádání obdobných svěřenským fondům fyzickou osobu nebo osoby v rovnocenném nebo obdobném postavení, jaké mají osoby uvedené v písmeni b);

7) „poskytovatelem svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti“ jakákoli osoba, která v rámci svého podnikání poskytuje třetím osobám některou z těchto služeb:

a) zakládání obchodních společností nebo jiných právnických osob;

b) výkon řídící funkce či funkce ředitele nebo jednatele obchodní společnosti, společníka osobní společnosti nebo srovnatelné funkce v případě jiných právnických osob nebo zajištění jiné osoby, aby tyto funkce vykonávala;

c) poskytnutí sídla, adresy společnosti, adresy pro doručování nebo administrativní adresy a dalších souvisejících služeb pro obchodní společnost, obchodní společenství nebo jinou právnickou osobu nebo právní uspořádání;

d) výkon funkce svěřenského správce výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo podobného právního uspořádání nebo zajištění jiné osoby, aby tuto funkci vykonávala;

▼B

e) výkon funkce pověřeného akcionáře nebo společníka pro jinou osobu než společnost kotovanou na regulovaném trhu, která podléhá požadavkům na zveřejnění informací v souladu s právem Unie nebo podléhá rovnocenným mezinárodním standardům, nebo zajištění jiné osoby, aby tuto funkci vykonávala;

8) „korespondenčním vztahem“:

a) poskytování bankovních služeb jednou bankou jako „korespondenční bankou“ jiné bance jako „respondenční bance“, včetně poskytování běžného nebo jiného závazkového účtu a souvisejících služeb, jako je řízení hotovosti, mezinárodní převody finančních prostředků, zúčtování šeků, průběžné korespondenční účty a devizové služby;

b) vztahy mezi úvěrovými institucemi, mezi finančními institucemi a mezi úvěrovými institucemi a finančními institucemi navzájem, v nichž jsou korespondenční institucí respondenční instituci poskytovány obdobné služby, včetně vztahů vytvořených za účelem transakcí s cennými papíry a převodů finančních prostředků;

9) „politicky exponovanou osobou“ fyzická osoba, která zastává nebo zastávala významnou veřejnou funkci, včetně:

a) hlav států, předsedů vlád, ministrů, náměstků ministrů a státních tajemníků;

b) členů parlamentu nebo podobných zákonodárných orgánů;

c) členů řídících orgánů politických stran;

d) členů nejvyšších soudů, ústavních soudů nebo dalších nejvyšších justičních orgánů, proti jejichž rozhodnutí nelze s výhradou výjimečných okolností podat opravný prostředek;

e) členů účetních dvorů nebo rad centrálních bank;

f) velvyslanců, chargés d'affaires a vysokých důstojníků ozbrojených sil;

g) členů správních, řídících nebo dozorčích orgánů podniků ve vlastnictví státu;

h) ředitelů, zástupců ředitelů a členů rady nebo osob v rovnocenném postavení v mezinárodní organizaci.

Žádná z veřejných funkcí uvedených v bodech a) až h) nezahrnuje středně postavené či nižší úředníky;

10) „rodinnými příslušníky“ mimo jiné tyto osoby:

a) manžel či manželka nebo osoba v rovnocenném postavení k manželovi či manželce politicky exponované osoby;

▼B

b) děti politicky exponované osoby a jejich manželé či manželky nebo osoby v rovnocenném postavení k manželovi či manželce;

c) rodiče politicky exponované osoby;

11) „osobou blízkou“:

a) fyzická osoba, o níž je známo, že je skutečným spolumajitelem právnických osob nebo právních uspořádání nebo má jakýkoli jiný blízký obchodní vztah s politicky exponovanou osobou;

b) fyzická osoba, která je jediným skutečným majitelem právnické osoby nebo právního uspořádání, o kterých je známo, že ve skutečnosti byly vytvořeny ve prospěch politicky exponované osoby;

12) „vrcholným vedením“ člen vedení nebo zaměstnanec, který je dostatečně obeznámen s expozicí instituce vůči riziku praní peněz a financování terorismu a v dostatečném postavení k tomu, aby přijímal rozhodnutí, jež ovlivní tuto její expozici; nemusí se vždy jednat o člena představenstva;

13) „obchodním vztahem“ obchodní nebo profesní vztah související s profesní činností povinné osoby, o němž se v době vzniku vztahu předpokládá, že bude mít určité trvání;

14) „službou hazardních her“ služba spojená s peněžitým vkladem do her s prvkem náhody, včetně her s prvkem dovednosti, jako jsou loterie, hry v kasinu, pokerové hry a sázky, které jsou poskytovány na fyzickém místě nebo jakýmikoli prostředky na dálku, elektronicky nebo pomocí jiných technologií pro usnadnění komunikace a na individuální žádost příjemce služeb;

15) „skupinou“ skupina podniků, která se skládá z mateřského podniku, jeho dceřiných podniků a subjektů, v nichž mateřský podnik nebo jeho dceřiné podniky drží účast, jakož i podniky propojené vztahem ve smyslu článku 22 směrnice 2013/34/EU;

▼M1

16) „elektronickými penězi“ elektronické peníze ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice 2009/110/ES, avšak s vyloučením peněžní hodnoty uvedené v čl. 1 odst. 4 a 5 zmíněné směrnice;

▼B

17) „bankou bez fyzické přítomnosti“ úvěrová instituce nebo finanční instituce nebo instituce provádějící činnosti rovnocenné činnostem úvěrové instituce nebo finanční instituce, zapsaná do obchodního rejstříku v zemi, v níž není fyzicky přítomna, včetně svého skutečného vedení, a která není přičleněna k žádné regulované finanční skupině;

▼M1

18) „virtuálními měnami“ digitální reprezentace hodnoty, která není vydána či garantována centrální bankou ani orgánem veřejné moci, není nutně spojena se zákonně stanovenou měnou a nemá právní status měny či peněz, je však fyzickými nebo právnickými osobami přijímána jako prostředek směny a může být elektronicky převáděna, uchovávána a obchodována;

19) „poskytovatelem virtuální peněženky“ subjekt poskytující služby, jejichž cílem je ochraňovat jménem klientů soukromé šifrovací klíče za účelem držení, uchovávání a převodu virtuálních měn.

▼B

Článek 4

1. Členské státy v souladu s přístupem založeným na posouzení rizik zajistí, aby oblast působnosti této směrnice byla zcela nebo částečně rozšířena na profese a kategorie podniků jiné než povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1, které provádějí činnosti, u nichž je zvláště pravděpodobné, že budou využity k praní peněz nebo financování terorismu.

2. Pokud členský stát rozšíří oblast působnosti této směrnice na jiné profese nebo kategorie podniků než ty, které jsou uvedeny v čl. 2 odst. 1, uvědomí o svém rozhodnutí Komisi.

Článek 5

V mezích stanovených právem Unie mohou členské státy v oblasti, na kterou se vztahuje tato směrnice, přijmout nebo ponechat v platnosti přísnější opatření za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu.

ODDÍL 2

Posouzení rizik

Článek 6

1. Komise provádí posouzení rizik praní peněz a financování terorismu, která mají dopad na vnitřní trh a souvisejí s přeshraničními činnostmi.

Za tímto účelem Komise do 26. června 2017 vypracuje zprávu, v níž uvedená rizika identifikuje, zanalyzuje a vyhodnotí na úrovni Unie. Následně tuto zprávu aktualizuje každé dva roky nebo v případě potřeby častěji.

2. Zpráva uvedená v odstavci 1 zahrnuje alespoň tyto aspekty:

▼B

a) oblasti vnitřního trhu, které jsou ohroženy nejvíce;

▼M1

b) rizika související s každým příslušným odvětvím včetně odhadů předpokládané peněžní hodnoty praní peněz u každého příslušného odvětví poskytnutých Eurostatem, jsou-li k dispozici;

c) nejrozšířenější prostředky, které pachatelé trestných činů využívají k praní výnosů z nezákonné činnosti, včetně prostředků používaných zejména v transakcích mezi členskými státy a třetími zeměmi, jsou-li k dispozici, a to bez ohledu na identifikaci této třetí země jako vysoce rizikové třetí země podle čl. 9 odst. 2.

3. Komise zprávu uvedenou v odstavci 1 zpřístupní členským státům a povinným osobám, aby jim pomohla identifikovat, chápat, řídit a zmírňovat riziko praní peněz a financování terorismu a aby umožnila dalším zúčastněným stranám, včetně vnitrostátních zákonodárců, Evropského parlamentu, evropských orgánů dohledu a zástupců finančních zpravodajských jednotek, rizikům lépe porozumět. Zpráva bude zveřejněna nejpozději šest měsíců poté, co bude dána k dispozici členským státům, avšak bez těch částí zprávy, které obsahují utajené informace.

▼B

4. Komise podá členským státům doporučení o vhodných opatřeních k řešení zjištěných rizik. Rozhodne-li se členský stát ve svých režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu kterékoli z podaných doporučení neuplatnit, oznámí to Komisi a své rozhodnutí zdůvodní.

5. Evropské orgány dohledu předloží do 26. prosince 2016 prostřednictvím společného výboru stanovisko o rizicích v oblasti praní peněz a financování terorismu, která mají dopad na finanční sektor Unie (dále jen „společné stanovisko“). Evropské orgány dohledu prostřednictvím společného výboru poté vydají stanovisko každé dva roky.

6. Komise při provádění posouzení uvedených v odstavci 1 organizuje práci na úrovni Unie, bere v úvahu společná stanoviska uvedená v odstavci 5 a zapojí odborníky členských států pro oblast boje proti praní peněz a financování terorismu, zástupce finančních zpravodajských jednotek a tam, kde je to vhodné, i další subjekty na úrovni Unie. Komise společná stanoviska zpřístupní členským státům a povinným osobám, aby jim pomohla při identifikaci, řízení a zmírňování rizika praní peněz a financování terorismu.

7. Každé dva roky nebo v případě potřeby častěji předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o zjištěních vyplývajících z pravidelného posuzování rizik a o opatřeních učiněných v návaznosti na tato zjištění.

▼B

Článek 7

1. Každý členský stát přijme vhodná opatření k identifikaci, posouzení, pochopení a zmírnění rizik praní peněz a financování terorismu, kterým čelí, i jakýchkoli souvisejících otázek v oblasti ochrany údajů. Toto posouzení rizik průběžně aktualizuje.

2. Každý členský stát určí orgán nebo vytvoří mechanismus, jímž bude koordinovat opatření na vnitrostátní úrovni v reakci na rizika uvedená v odstavci 1. Název tohoto orgánu nebo popis tohoto mechanismu oznámí Komisi, evropským orgánům dohledu a ostatním členským státům.

3. Při provádění posouzení rizik uvedeného v odstavci 1 tohoto článku členské státy využijí zjištění obsažená ve zprávě uvedené v čl. 6 odst. 1.

4. Pokud jde o posouzení rizik uvedené v odstavci 1, každý členský stát:

a) je použije ke zdokonalení svého režimu pro boj proti praní peněz a financování terorismu, zejména určením veškerých oblastí, kde mají povinné osoby uplatňovat zesílená opatření, a případně s uvedením opatření, která mají být přijata;

b) identifikuje případná odvětví nebo oblasti s nižším nebo vyšším rizikem praní peněz a financování terorismu;

c) je použije, aby mu pomohlo při alokaci zdrojů a stanovení jejich priorit pro boj proti praní peněz a financování terorismu;

d) je použije k zajištění toho, aby byla pro každé odvětví nebo pro každou oblast vypracována vhodná pravidla odpovídající rizikům praní peněz a financování terorismu;

e) příslušné informace neprodleně zpřístupní povinným osobám, aby jim usnadnil provedení vlastních posouzení rizik v oblasti praní peněz a financování terorismu;

▼M1

f) sdělí institucionální strukturu a obecné postupy svého režimu pro boj proti praní peněz a financování terorismu, zahrnující mimo jiné i finanční zpravodajskou jednotku, daňové orgány a státní zástupce, jakož i přidělené lidské a finanční zdroje, a to v rozsahu, v jakém jsou tyto informace k dispozici;

g) podá zprávu o úsilí členského státu a zdrojích (lidských i rozpočtových) vyčleněných na boj proti praní peněz a financování terorismu.

▼M1

5. Členské státy poskytnou výsledky svých posouzení rizik, včetně jejich aktualizovaných verzí Komisi, evropským orgánům dohledu a ostatním členským státům. Ostatní členské státy mohou členskému státu, který provádí posouzení rizik, případně poskytnout další relevantní informace. Shrnutí posouzení rizik je veřejně přístupné. Toto shrnutí nesmí obsahovat utajované informace.

▼B

Článek 8

1. Členské státy zajistí, aby povinné osoby podnikly vhodné kroky k identifikaci a posouzení rizik praní peněz a financování terorismu s přihlédnutím k rizikovým faktorům, jako jsou faktory týkající se jejich klientů, zemí nebo zeměpisných oblastí, produktů, služeb, transakcí nebo distribučních kanálů. Tyto kroky musí odpovídat povaze a velikosti povinných osob.

2. Posouzení rizik uvedená v odstavci 1 musí být doložena, aktualizována a k dispozici relevantním příslušným orgánům a dotčeným orgánům stavovské samosprávy. Příslušné orgány mohou rozhodnout, že se individuální doložená posouzení rizik nevyžadují, jestliže jsou zvláštní rizika v daném odvětví zřetelná a známá.

3. Členské státy zajistí, aby povinné osoby měly zavedeny strategie, kontroly a postupy ke zmírňování a účinnému řízení rizik praní peněz a financování terorismu identifikovaných na úrovni Unie, členského státu a povinné osoby. Tyto strategie, kontroly a postupy musí odpovídat povaze a velikosti povinných osob.

4. Strategie, kontroly a postupy uvedené v odstavci 3 zahrnují:

a) vypracování vnitřních strategií, kontrol a postupů, včetně modelových postupů řízení rizik, hloubkové kontroly klienta, oznamování, vedení záznamů, vnitřní kontroly, kontroly dodržování předpisů – včetně jmenování kontrolora dodržování předpisů na řídící úrovni, pokud je to vhodné vzhledem k rozsahu a povaze podnikání – a prověřování zaměstnanců;

b) pokud to odpovídá rozsahu a povaze podnikání, nezávislý útvar auditu pro ověřování vnitřních strategií, kontrol a postupů uvedených v písmeni a).

5. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby získaly souhlas svého vrcholného vedení se strategiemi, kontrolami a postupy, které zavádějí, a tam, kde je to vhodné, sledovaly a posilovaly přijatá opatření.

▼B

ODDÍL 3

Politika ve vztahu ke třetím zemím

Článek 9

1. V zájmu ochrany řádného fungování vnitřního trhu musí být identifikovány jurisdikce třetích zemí, které mají ve svých vnitrostátních režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu strategické nedostatky představující významnou hrozbu pro finanční systém Unie (dále jen „vysoce rizikové třetí země“).

▼M1

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 64, kterými identifikuje vysoce rizikové třetí země, přičemž zohlední strategické nedostatky, zejména v těchto oblastech:

a) právní a institucionální rámec dané třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu, především:

   i) považování praní peněz a financování terorismu za trestný čin;

   ii) opatření týkající se hloubkové kontroly klienta;

   iii) požadavky týkající se vedení záznamů;

   iv) požadavky na oznamování podezřelých transakcí;

   v) dostupnost přesných a včasných informací o skutečných majitelích právnických osob a právních uspořádání pro příslušné orgány;

b) pravomoci a postupy příslušných orgánů třetí země pro účely boje proti praní peněz a financování terorismu, včetně náležitě účinných, přiměřených a odrazujících sankcí, jakož i postupy třetí země při spolupráci a výměně informací s příslušnými orgány členských států;

c) účinnost režimu třetí země pro boj proti praní peněz a financování terorismu při řešení rizik v této oblasti.

▼B

3. Akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 2 se přijmou do jednoho měsíce od identifikace strategických nedostatků podle uvedeného odstavce.

▼M1

4. Komise při přípravě aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 2 zohlední příslušná hodnocení, posouzení nebo zprávy, které vypracovaly mezinárodní organizace a tvůrci standardů v oblasti předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu.

▼B

KAPITOLA II

HLOUBKOVÁ KONTROLA KLIENTA

ODDÍL 1

Obecná ustanovení

Článek 10

▼M1

1. Členské státy zakáží svým úvěrovým institucím a finančním institucím vedení anonymních účtů, anonymních vkladních knížek nebo anonymních bezpečnostních schránek. Členské státy v každém případě vyžadují, aby byli majitelé existujících anonymních účtů, anonymních vkladních knížek nebo anonymních bezpečnostních schránek a příjemci výnosů z nich podrobeni opatřením hloubkové kontroly klienta nejpozději do 10. ledna 2019 a v každém případě nejpozději před jakýmkoli použitím těchto účtů, vkladních knížek nebo bezpečnostních schránek.

▼B

2. Členské státy přijmou opatření, aby zabránily zneužívání akcií na doručitele a poukázek na akcie na doručitele.

Článek 11

Členské státy zajistí, aby povinné osoby uplatnily opatření hloubkové kontroly klienta za těchto okolností:

a) při vzniku obchodního vztahu;

b) při provádění příležitostné transakce:

   i) ve výši 15 000 EUR nebo více, ať již je tato transakce prováděna jako jediná operace, nebo jako několik operací, které se zdají být spojeny; nebo

   ii) představujícího převod peněžních prostředků ve smyslu čl. 3 bodu 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ([1]) ve výši nad 1 000 EUR;

c) v případě osob obchodujících se zbožím při provádění příležitostné transakce v hotovosti ve výši 10 000 EUR nebo více, ať již je tato transakce prováděna jako jediná operace, nebo jako několik operací, které se zdají být spojeny;

d) v případě poskytovatelů služeb hazardních her při výběru výher, vsazení peněžité částky nebo obojím, pokud provádějí transakce ve výši 2 000 EUR nebo více, ať již je tato transakce prováděna jako jediná operace, nebo jako několik operací, které se zdají být spojeny;

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006 (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

▼B

e) při podezření na praní peněz nebo financování terorismu, bez ohledu na jakoukoli odchylku, výjimku nebo prahovou hodnotu;

f) při pochybnostech o pravdivosti nebo adekvátnosti již dříve získaných údajů o totožnosti klienta.

Článek 12

1. Odchylně od čl. 13 odst. 1 prvního pododstavce písm. a), b) a c) a článku 14 a na základě vhodného posouzení rizik, jež prokáže nízké riziko, může členský stát povinným osobám povolit, aby neuplatňovaly určitá opatření hloubkové kontroly klienta ve vztahu k elektronickým penězům, jsou-li splněny všechny tyto podmínky zmírňující riziko:

▼M1

a) platební prostředek není dobíjecí nebo má stanoven měsíční limit pro platební transakce nejvýše 150 EUR, jejž lze čerpat jen v tomto členském státě;

b) maximální částka uchovávaná elektronicky nepřekračuje 150 EUR;

▼B

c) platební prostředek je používán výhradně k nákupu zboží nebo služeb;

d) platební prostředek nemůže být financován anonymními elektronickými penězi;

e) vydavatel dostatečně sleduje transakce nebo obchodní vztahy, aby bylo možné odhalit neobvyklé nebo podezřelé transakce.

▼M1

_____

2. Členské státy zajistí, aby se odchylka stanovená v odstavci 1 tohoto článku nevztahovala na zpětnou výměnu peněžní hodnoty elektronických peněz za hotovost nebo na výběr hotovosti z takové peněžní hodnoty, je-li vyměňovaná částka vyšší než 50 EUR, nebo v případě platební transakce na dálku ve smyslu čl. 4 bodu 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ([1]), pokud výše zaplacené částky přesáhne 50 EUR za transakci.

3. Členské státy zajistí, aby úvěrové a finanční instituce působící jako akceptanti akceptovaly platby uskutečněné s anonymními předplacenými kartami vydanými ve třetích zemích pouze tehdy, pokud tyto karty splňují požadavky rovnocenné požadavkům stanoveným v odstavcích 1 a 2.

Členské státy se mohou rozhodnout nepřijímat na svém území platby provedené pomocí anonymních předplacených karet.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

▼B

Článek 13

1. Opatření hloubkové kontroly klienta zahrnují:

▼M1

a) zjištění a ověření totožnosti klienta na základě dokumentů, údajů nebo informací získaných ze spolehlivého a nezávislého zdroje, případně včetně elektronických prostředků identifikace, příslušných služeb vytvářejících důvěru podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ([1]) či jakéhokoli jiného bezpečného postupu identifikace na dálku nebo elektronické identifikace, regulovaného, uznaného, schváleného nebo přijatého příslušnými vnitrostátními orgány;

▼B

b) zjištění totožnosti skutečného majitele a přijetí náležitých opatření pro ověření jeho totožnosti, aby se povinná osoba ujistila, že skutečného majitele zná; to zahrnuje přijetí náležitých opatření k tomu, aby pochopila vlastnickou a řídicí strukturu klienta v případě právnických osob, svěřenských fondů, společností, nadací a podobných právních uspořádání. ►M1 Pokud se zjistí, že skutečným majitelem je osoba ve vrcholném vedení ve smyslu čl. 3 bodu 6 písm. a) podbodu ii), přijmou povinné osoby nutná přiměřená opatření k ověření totožnosti fyzické osoby, která zastává pozici ve vrcholném vedení, a povedou záznamy o učiněných krocích i o vzniklých obtížích během procesu ověřování; ◄

c) posouzení a případně získání informací o účelu a zamýšlené povaze obchodního vztahu;

d) průběžné sledování obchodního vztahu včetně kontroly transakcí prováděných v jeho průběhu, aby bylo zajištěno, že prováděné transakce jsou v souladu s tím, co povinná osoba ví o klientovi a o jeho obchodním a rizikovém profilu včetně, je-li to třeba, zdrojů finančních prostředků, a zajištění průběžné aktualizace příslušných dokumentů, údajů nebo informací.

Při provádění opatření uvedených v prvním pododstavci písm. a) a b) musí povinné osoby rovněž ověřit, že každá osoba, která prohlašuje, že jedná jménem klienta, je k tomu oprávněna, a zjistit a ověřit totožnost této osoby.

2. Členské státy zajistí, aby povinné osoby uplatňovaly všechny požadavky na hloubkovou kontrolu klienta stanovené v odstavci 1. Povinné osoby však mohou určit rozsah takových opatření při zohlednění míry rizika.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

▼B

3. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby při posuzování rizik praní peněz a financování terorismu zohlednily alespoň proměnné uvedené v příloze I.

4. Členské státy zajistí, aby povinné osoby byly schopny příslušným orgánům nebo orgánům stavovské samosprávy prokázat, že opatření odpovídají identifikovaným rizikům praní peněz a financování terorismu.

5. V případě životního nebo jiného investičního pojištění členské státy zajistí, aby úvěrové instituce a finanční instituce, vedle vyžadovaných opatření hloubkové kontroly klienta týkající se klienta a skutečného majitele, provedly následující opatření hloubkové kontroly klienta týkající se příjemců plnění ze životního pojištění a jiného investičního pojištění, jakmile jsou příjemci identifikováni nebo určeni:

a) v případě příjemců, kteří jsou identifikováni jako konkrétní osoby nebo právní uspořádání, zjistí jejich jména;

b) v případě příjemců, kteří jsou určeni na základě určitých vlastností nebo příslušnosti k určité kategorii anebo jinak, o nich získají dostatek informací, aby se úvěrová instituce nebo finanční instituce ujistila, že bude schopna zjistit totožnost příjemce v okamžiku výplaty plnění.

S ohledem na první pododstavec písm. a) a b) se totožnost příjemců ověřuje v okamžiku výplaty plnění. V případě celkového nebo částečného postoupení životního nebo jiného investičního pojištění třetí osobě identifikují úvěrové instituce a finanční instituce, které o postoupení vědí, skutečného majitele v okamžiku postoupení fyzické nebo právnické osobě nebo právnímu uspořádání, v jejichž prospěch plyne hodnota postoupeného pojištění.

6. V případě obmyšlených svěřenských fondů nebo podobných právních uspořádání, kteří jsou určeni na základě určitých vlastností nebo příslušnosti k určité kategorii, získá povinná osoba dostatek informací o obmyšleném, aby se ujistila, že bude schopna zjistit totožnost obmyšleného v okamžiku výplaty výnosů nebo v okamžiku, kdy obmyšlený uplatní svá nabytá práva.

Článek 14

1. Členské státy vyžadují, aby ověření totožnosti klienta a skutečného majitele proběhlo před vznikem obchodního vztahu nebo uskutečněním transakce. ►M1 Při navazování nového obchodního vztahu se společností, jinou právnickou osobou, svěřenským fondem či právním uspořádáním s podobnou strukturou nebo funkcemi jako svěřenské fondy (dále jen „podobná právní uspořádání“), které podléhají registraci informací o skutečných majitelích podle článku 30 nebo 31, musí povinné osoby získat osvědčení o registraci či výpis z registru. ◄

▼B

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy povolit, aby ověření totožnosti klienta a skutečného majitele bylo dokončeno během vzniku obchodního vztahu, pokud je to nutné, aby nedošlo k přerušení běžného obchodování, a pokud jsou rizika praní peněz a financování terorismu malá. V takovém případě se tyto postupy dokončí co nejdříve po navázání prvního kontaktu.

3. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy povolit otevření účtu u úvěrové instituce nebo finanční instituce, včetně účtů umožňujících obchodování s převoditelnými cennými papíry, pokud existují náležité záruky zajišťující, že se transakce prováděné klientem nebo jeho jménem uskuteční v souladu s požadavky na hloubkovou kontrolu klienta podle čl. 13 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) a b).

4. Členské státy vyžadují, aby povinná osoba v případě, že není schopna splnit požadavky na hloubkovou kontrolu klienta podle čl. 13 odst. 1 prvního pododstavce písm. a), b) nebo c), neprovedla transakci prostřednictvím bankovního účtu, nenavázala obchodní vztah ani neuskutečnila transakci a aby ukončila obchodní vztah a zvážila podání oznámení podezřelé transakce finanční zpravodajské jednotce ve vztahu ke klientovi podle článku 33.

Členské státy neuplatňují první pododstavec na notáře, jiné samostatně výdělečně činné právníky, auditory, externí účetní a daňové poradce výlučně v rozsahu, ve kterém tyto osoby zjišťují právní postavení svého klienta nebo obhajují či zastupují tohoto klienta v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení takového řízení nebo vyhnutí se takovému řízení.

▼M1

5. Členské státy od povinných osob vyžadují, aby uplatňovaly opatření hloubkové kontroly klienta nejen na všechny nové klienty, ale také ve vhodných okamžicích na stávající klienty při zohlednění míry rizika, včetně okamžiků, kdy se mění relevantní okolnosti klienta, nebo v případě, má-li povinná osoba v průběhu příslušného kalendářního roku zákonnou povinnost kontaktovat klienta za účelem přezkumu relevantních informací týkajících se skutečných majitelů či pokud takovou povinnost povinná osoba měla podle směrnice Rady 2011/16/EU ([1]).

▼B

ODDÍL 2

Zjednodušená hloubková kontrola klienta

Článek 15

1. Pokud členský stát nebo povinná osoba určí oblasti s nižším rizikem, může tento členský stát povinným osobám povolit, aby uplatňovaly opatření zjednodušené hloubkové kontroly klienta.

([1]) Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1).

▼B

2. Před použitím opatření zjednodušené hloubkové kontroly klienta povinné osoby ověří, zda daný obchodní vztah nebo daná transakce představuje nižší stupeň rizika.

3. Členské státy zajistí, aby povinné osoby dostatečně sledovaly transakce a obchodní vztahy, aby mohly odhalit neobvyklé nebo podezřelé transakce.

Článek 16

Při posuzování rizik praní peněz a financování terorismu vztahujících se na typy klientů, zeměpisné oblasti a konkrétní produkty, služby, transakce nebo distribuční kanály zohlední členské státy a povinné osoby alespoň faktory pro situace s možným nižším rizikem uvedené v příloze II.

Článek 17

Evropské orgány dohledu vydají do 26. června 2017 obecné pokyny pro příslušné orgány a úvěrové instituce a finanční instituce v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010, pokud jde o rizikové faktory, které je třeba zohlednit, a opatření, jež mají být přijata v případech, kdy jsou vhodná opatření zjednodušené hloubkové kontroly klienta. Zvláště se přihlédne k povaze a velikosti podniku a tam, kde je to vhodné a přiměřené, se stanoví zvláštní opatření.

ODDÍL 3

Zesílená hloubková kontrola klienta

Článek 18

1. ►**M1** V případech uvedených v článcích 18a až 24 a v jiných případech spojených s vyšším rizikem, které určí členské státy nebo povinné osoby, členské státy vyžadují, aby povinné osoby uplatňovaly opatření zesílené hloubkové kontroly klienta s cílem odpovídajícím způsobem řídit a zmírnit uvedená rizika. ◄

Opatření zesílené hloubkové kontroly klienta není nutné uplatňovat automaticky na pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky povinných osob usazených v Unii, jež se nacházejí ve vysoce rizikových třetích zemích, jestliže tyto pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky plně dodržují skupinové strategie a postupy podle článku 45. Členské státy zajistí, aby povinné osoby tyto případy řešily použitím přístupu založeného na posouzení rizik.

▼M1

2. Členské státy od povinných osob vyžadují, aby v rámci rozumných předpokladů zkoumaly pozadí a účel všech transakcí, které splňují alespoň některou z následujících podmínek:

▼M1

i) jedná se o složité transakce;

ii) jedná se o neobvykle velké transakce;

iii) transakce jsou prováděny neobvyklým způsobem;

iv) transakce nemají zjevný ekonomický nebo zákonný účel.

Povinné osoby musí zejména zvýšit míru a zpřesnit povahu sledování obchodního vztahu s cílem určit, zda se tyto transakce nebo činnosti zdají podezřelé.

▼B

3. Při posuzování rizik praní peněz a financování terorismu zohlední členské státy a povinné osoby alespoň faktory pro situace s možným vyšším rizikem uvedené v příloze III.

4. Evropské orgány dohledu vydají do 26. června 2017 obecné pokyny pro příslušné orgány a úvěrové instituce a finanční instituce v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010, pokud jde o rizikové faktory, které je třeba zohlednit, a opatření, jež mají být přijata v případech, kdy jsou vhodná opatření zesílené hloubkové kontroly klienta. Zvláště se přihlédne k povaze a velikosti podniku a tam, kde je to vhodné a přiměřené, se stanoví zvláštní opatření.

▼M1

Článek 18a

1. Co se týká obchodních vztahů či transakcí souvisejících s vysoce rizikovými třetími zeměmi identifikovanými podle čl. 9 odst. 2, členské státy vyžadují od povinných osob, aby uplatňovaly níže uvedená opatření zesílené hloubkové kontroly klienta:

a) získání dalších informací o klientovi a o skutečném majiteli či skutečných majitelích;

b) získání dalších informací o zamýšlené povaze obchodního vztahu;

c) získání informací o zdroji finančních prostředků a zdroji majetku klienta a skutečného majitele či skutečných majitelů;

d) získání informací o důvodech zamýšlených nebo uskutečněných transakcí;

e) získání souhlasu od vrcholného vedení ohledně navázání nebo pokračování v obchodním vztahu;

f) zesílené sledování obchodního vztahu zvýšením počtu a častějším prováděním kontrol a výběrem vzorku transakcí, které vyžadují bližší posouzení.

▼M1

Členské státy mohou od povinných osob případně vyžadovat, aby zajistily, že první platba bude provedena prostřednictvím účtu vedeného na jméno klienta u úvěrové instituce, na kterou se vztahují požadavky hloubkové kontroly klienta, jež nejsou slabší, než požadavky stanovené v této směrnici.

2. Kromě opatření uvedených v odstavci 1 a v souladu s mezinárodními závazky Unie členské státy od povinných osob vyžadují, aby v příslušných případech uplatňovaly na obchodní vztahy či transakce související s vysoce rizikovými třetími zeměmi identifikovanými podle čl. 9 odst. 2 jedno či více dodatečných zmírňujících opatření. Uvedená opatření spočívají v jednom nebo několika z těchto opatření:

a) v uplatnění dalších prvků zesílené hloubkové kontroly;

b) v zavedení zesílených mechanismů oznamování nebo systematického oznamování finančních transakcí;

c) v omezení obchodních vztahů nebo transakcí s fyzickými nebo právnickými osobami ze třetích zemí identifikovaných jako vysoce rizikové země podle čl. 9 odst. 2.

3. Kromě opatření uvedených v odstavci 1 členské státy uplatňují v příslušných případech a v souladu s mezinárodními závazky Unie na vysoce rizikové třetí země identifikované podle čl. 9 odst. 2 jedno či více z těchto opatření:

a) odmítnutí zřízení dceřiných podniků nebo poboček či zastoupení povinných osob z dotčené země nebo jiné zohlednění skutečnosti, že příslušná povinná osoba pochází ze země, která nemá adekvátní režimy pro boj proti praní peněz a financování terorismu;

b) zákaz zřízení poboček nebo zastoupení povinných osob v dotčené zemi nebo jiné zohlednění skutečnosti, že se příslušná pobočka nebo zastoupení bude nacházet v zemi, která nemá adekvátní režimy pro boj proti praní peněz a financování terorismu;

c) vyžadování většího dohledového šetření nebo přísnější požadavky na externí audit u poboček a dceřiných podniků povinných osob nacházející se v dotčené zemi;

d) vyžadování přísnějších požadavků na externí audit u finančních skupin s ohledem na jejich pobočky a dceřiné podniky nacházející se v dotčené zemi;

e) požadavek, aby úvěrové a finanční instituce přezkoumaly a pozměnily nebo v případě potřeby ukončily korespondenční vztahy s respondenčními institucemi v dotčené zemi.

4. Při přijetí nebo uplatňování opatření stanovených v odstavci 2 a 3, pokud jde o rizika, jež jednotlivé třetí země představují, členské státy podle potřeby zohlední příslušná hodnocení, posouzení nebo zprávy, které vypracovaly mezinárodní organizace a tvůrci standardů v oblasti předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu.

▼M1

5. Před přijetím nebo uplatňováním opatření stanovených v odstavcích 2 a 3 vyrozumí členské státy Komisi.

▼B

Článek 19

▼M1

Pokud jde o přeshraniční korespondenční vztahy zahrnující provádění plateb s určitou respondenční institucí ze třetí země, členské státy kromě opatření zesílené hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 13 od svých úvěrových institucí a finančních institucí vyžadují, aby při vstupování do obchodních vztahů:

▼B

a) shromáždily dostatek informací o této respondenční instituci, aby plně porozuměly povaze jejího podnikání a z veřejně dostupných informací zjistily, jakou má pověst a jak kvalitní je dozor;

b) zhodnotily kontroly prováděné respondenční institucí s ohledem na boj proti praní peněz a financování terorismu;

c) získaly od vrcholného vedení souhlas před navázáním nových korespondenčních vztahů;

d) zdokumentovaly příslušné odpovědnosti každé instituce;

e) ujistily se s ohledem na průběžné korespondenční účty, že respondenční instituce ověřila totožnost klientů, kteří mají přímý přístup k účtům korespondenční instituce, a prováděla jejich průběžnou hloubkovou kontrolu a že na vyžádání je korespondenční instituci schopna poskytnout relevantní údaje o hloubkové kontrole klienta.

Článek 20

Pokud jde o transakce nebo obchodní vztahy s politicky exponovanými osobami, členské státy kromě opatření hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 13 po povinných osobách vyžadují, aby:

a) měly zavedeny náležité systémy řízení rizik včetně postupů založených na posouzení rizik ke zjištění, zda klient nebo skutečný majitel klienta je politicky exponovanou osobou;

b) v případě obchodních vztahů s politicky exponovanými osobami uplatňovaly tato opatření:

   i) získaly souhlas vrcholného vedení k navázání nebo rozvoji obchodních vztahů s takovými osobami;

   ii) přijaly přiměřená opatření s cílem zjistit zdroj majetku a zdroj finančních prostředků, které figurují v obchodních vztazích nebo transakcích s takovými osobami;

   iii) prováděly zesílené průběžné sledování těchto obchodních vztahů.

▼M1

Článek 20a

1. Každý členský stát vydá a aktualizuje seznam uvádějící konkrétní funkce, které jsou podle vnitrostátních právních a správních předpisů považovány za významné veřejné funkce ve smyslu čl. 3 bodu 9. Členské státy požádají mezinárodní organizace akreditované na jejich území, aby pro účely čl. 3 bodu 9 vydaly a aktualizovaly seznam významných veřejných funkcí v těchto mezinárodních organizacích. Uvedené seznamy se zašlou Komisi a mohou být zveřejněny.

2. Komise sestaví a aktualizuje seznam přesných funkcí, které jsou považovány za významné veřejné funkce na úrovni orgánů a institucí Unie. Tento seznam rovněž zahrnuje všechny funkce, které mohou být svěřeny zástupcům třetích zemí a mezinárodních orgánů akreditovaných na úrovni Unie.

3. Komise na základě seznamů uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku vypracuje pro účely čl. 3 bodu 9 jednotný seznam všech významných veřejných funkcí. Tento jednotný seznam se zveřejní.

4. S funkcemi na seznamu uvedeném v odstavci 3 tohoto článku se nakládá v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 41 odst. 2.

▼B

Článek 21

Členské státy vyžadují, aby povinné osoby přijaly přiměřená opatření s cílem zjistit, zda příjemci plnění ze životního pojištění nebo jiného investičního pojištění, nebo je-li to vyžadováno, skutečný majitel příjemce plnění jsou politicky exponované osoby. Tato opatření se přijmou nejpozději v okamžiku výplaty nebo v okamžiku celkového nebo částečného postoupení pojištění. Pokud je zjištěno vyšší riziko, členské státy kromě uplatnění opatření hloubkové kontroly klienta stanovených v článku 13 vyžadují, aby povinné osoby:

a) informovaly vrcholné vedení dříve, než je plnění vyplaceno;

b) provedly zesílenou kontrolu celého obchodního vztahu s pojistníkem.

Článek 22

Pokud politicky exponovaná osoba již nezastává významnou veřejnou funkci v členském státě, třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, musí povinné osoby alespoň po dvanáct měsíců zohledňovat trvající riziko představované touto osobou a uplatňovat vhodná opatření při zohlednění míry rizika, dokud se nemá za to, že tato osoba již nepředstavuje žádné další riziko specifické pro politicky exponované osoby.

▼B

Článek 23

Opatření podle článků 20 a 21 se použijí rovněž na rodinné příslušníky politicky exponovaných osob nebo osoby blízké politicky exponovaným osobám.

Článek 24

Členské státy zakáží úvěrovým institucím a finančním institucím, aby vstupovaly do korespondenčního vztahu s bankou bez fyzické přítomnosti nebo aby v takovém vztahu pokračovaly. Vyžadují, aby tyto instituce přijaly vhodná opatření s cílem zajistit, aby nevstupovaly do korespondenčního vztahu s úvěrovou institucí nebo finanční institucí, o níž je známo, že umožňuje využívání svých účtů bankou bez fyzické přítomnosti, nebo aby takový vztah ukončily.

ODDÍL 4

Plnění třetími osobami

Článek 25

Členské státy mohou dovolit, aby se povinné osoby při plnění požadavků na hloubkovou kontrolu klienta stanovených v čl. 13 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) spoléhaly na třetí osoby. Konečná odpovědnost za splnění uvedených požadavků však zůstává na povinné osobě, jež se spoléhá na třetí osobu.

Článek 26

1. Pro účely tohoto oddílu se „třetími osobami“ rozumějí povinné osoby, které jsou uvedeny v článku 2, členské organizace nebo sdružení těchto povinných osob, nebo jiné instituce či osoby, které se nacházejí v členském státě nebo třetí zemi a u nichž platí, že:

a) uplatňují požadavky na hloubkovou kontrolu klienta a požadavky na vedení záznamů, které jsou v souladu s požadavky stanovenými touto směrnicí, a

b) dodržování požadavků této směrnice z jejich strany je předmětem dozoru v souladu s kapitolou VI oddílem 2.

2. Členské státy zakáží povinným osobám spoléhat se na třetí osoby usazené ve vysoce rizikových třetích zemích. Členské státy mohou z uvedeného zákazu vyjmout pobočky a většinově vlastněné dceřiné podniky povinných osob usazených v Unii, jestliže tyto pobočky a většinové vlastněné dceřiné podniky plně dodržují skupinové strategie a postupy podle článku 45.

Článek 27

1. Členské státy zajistí, aby povinné osoby získaly od třetí osoby, na niž se spoléhají, nezbytné informace týkající se požadavků na hloubkovou kontrolu klienta uvedených v čl. 13 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c).

▼M1

2. Členské státy zajistí, aby povinné osoby, na které se klient obrátí, podnikly náležité kroky k zajištění toho, aby třetí osoby na vyžádání neprodleně poskytly příslušné kopie údajů o zjišťování a ověřování totožnosti, případně včetně údajů získaných pomocí elektronických prostředků identifikace, příslušných služeb vytvářejících důvěru podle nařízení (EU) č. 910/2014 nebo jakéhokoli jiného bezpečného postupu identifikace na dálku nebo elektronické identifikace, regulovaného, uznaného, schváleného nebo přijatého příslušnými vnitrostátními orgány.

▼B

Článek 28

Členské státy zajistí, aby příslušný orgán domovského členského státu (pro skupinové strategie a postupy) a příslušný orgán hostitelského členského státu (pro pobočky a dceřiné podniky) mohl mít za to, že povinná osoba dosáhla souladu s předpisy přijatými podle článků 26 a 27 prostřednictvím svého programu pro skupinu, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) povinná osoba se spoléhá na informace poskytnuté třetí osobou, která je součástí stejné skupiny;

b) uvedená skupina uplatňuje opatření hloubkové kontroly klienta, pravidla pro vedení záznamů a programy proti praní peněz a financování terorismu v souladu s touto směrnicí, nebo rovnocenná pravidla;

c) účinné uplatňování požadavků uvedených v písmeni b) podléhá dozoru na úrovni skupiny, který provádí příslušný orgán domovského členského státu nebo třetí země.

Článek 29

Tento oddíl se nevztahuje na vztahy s externími poskytovateli služeb nebo s agenturami, u nichž má být na základě smluvního uspořádání externí poskytovatel služby nebo agent považován za součást povinné osoby.

KAPITOLA III

INFORMACE O SKUTEČNÉM VLASTNICTVÍ

Článek 30

1. ►M1 Členské státy zajistí, aby společnosti a jiné právnické osoby zapsané v rejstříku na jejich území měly povinnost získat a mít adekvátní, přesné a aktuální informace o svém skutečném majiteli, včetně podrobností o účasti skutečného majitele. Členské státy zajistí, aby porušení tohoto článku podléhala účinným, přiměřeným a odrazujícím opatřením nebo sankcím. ◄

Členské státy zajistí, aby tyto subjekty měly povinnost povinným osobám při provádění opatření hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou II poskytnout kromě informací o svém právním majiteli i informace o svém skutečném majiteli.

▼M1

Členské státy vyžadují, aby skuteční majitelé společností nebo jiných právnických osob, mimo jiné prostřednictvím akcií, hlasovacích práv, vlastnického podílu, akcií na majitele či kontroly prováděné jinými prostředky, poskytly těmto subjektům veškeré informace potřebné k tomu, aby společnost nebo jiná právnická osoba splnila požadavky podle prvního pododstavce.

▼B

2. Členské státy vyžadují, aby informace uvedené v odstavci 1 byly včas k dispozici příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám.

3. Členské státy zajistí, aby informace uvedené v odstavci 1 byly v každém členském státě uchovávány v centrálním registru, například v obchodním rejstříku, podnikovém rejstříku podle článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES ([1]) nebo veřejném rejstříku. Členské státy oznámí Komisi charakteristiky těchto vnitrostátních mechanismů. Informace o skutečném vlastnictví obsažené v této databázi mohou být shromažďovány v souladu s vnitrostátními systémy.

▼M1

4. Členské státy vyžadují, aby informace uchovávané v centrálním registru uvedeném v odstavci 3 byly adekvátní, přesné a aktuální, a zavedou mechanismy ke splnění tohoto účelu. Tyto mechanismy zahrnují požadavek, aby povinné osoby a případně i příslušné orgány v rozsahu, v jakém tento požadavek nebude zbytečně zasahovat do jejich funkcí, oznámily jakékoli jimi zjištěné nesrovnalosti mezi informacemi o skutečných majitelích dostupnými v centrálních registrech a informacemi o skutečných majitelích, které mají k dispozici. V případě oznámených nesrovnalostí členské státy zajistí, aby byla přijata vhodná opatření k včasnému řešení těchto nesrovnalostí a aby byla případně mezitím do centrálního registru zanesena zvláštní poznámka.

5. Členské státy zajistí, aby informace o skutečných majitelích byly vždy k dispozici:

a) příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám, a to bez omezení;

b) povinným osobám v rámci hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou II;

c) jakékoli osobě z široké veřejnosti.

Osoby uvedené v písmeni c) musí mít povolený přístup alespoň k informacím o jméně, měsíci a roce narození, zemi bydliště a státní příslušnosti skutečného majitele a i o povaze a rozsahu účasti skutečného majitele.

Členské státy mohou za podmínek stanovených vnitrostátním právem zpřístupnit další informace umožňující zjištění totožnosti skutečného majitele. Uvedené další informace zahrnují alespoň datum narození či kontaktní údaje v souladu s pravidly pro ochranu údajů.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES ze dne 16. září 2009 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 48 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 258, 1.10.2009, s. 11).

▼M1

5a. Členské státy se mohou rozhodnout, že informace uchovávané ve svých vnitrostátních registrech uvedených v odstavci 3 zpřístupní pod podmínkou registrace on-line a zaplacení poplatku, který nesmí být vyšší než administrativní náklady na zpřístupnění těchto informací, včetně nákladů na správu a rozvoj registru.

6. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány a finanční zpravodajské jednotky měly včasný a neomezený přístup ke všem informacím uchovávaným v centrálním registru uvedeném v odstavci 3 bez nutnosti upozornit dotčený subjekt. Členské státy umožní rovněž včasný přístup pro povinné osoby při přijímání opatření hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou II.

Příslušnými orgány, jimž je udělen přístup do centrálního registru uvedeného v odstavci 3, jsou orgány veřejné moci se stanovenou odpovědností za boj proti praní peněz nebo financování terorismu, jakož i daňové úřady, orgány dohledu nad povinnými osobami a orgány, které vyšetřují nebo trestně stíhají praní peněz, související predikativní trestné činy a financování terorismu, sledují a zajišťují nebo zmrazují a odnímají majetek pocházející z trestné činnosti.

7. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány a finanční zpravodajské jednotky byly schopny informace uvedené v odstavcích 1 a 3 poskytovat příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám jiných členských států včas a bezplatně.

▼B

8. Členské státy vyžadují, aby se povinné osoby při plnění jejich požadavků na hloubkovou kontrolu klienta v souladu s kapitolou II nespoléhaly výhradně na centrální registr uvedený v odstavci 3. Tyto požadavky musí být plněny použitím přístupu založeného na posouzení rizik.

▼M1

9. Za výjimečných okolností stanovených vnitrostátním právem mohou členské státy v případě, že by přístup uvedený v odst. 5 prvním pododstavci písm. b) a c) vystavil skutečného majitele nepřiměřenému riziku, riziku podvodu, únosu, vydírání, obtěžování, násilí nebo zastrašování nebo pokud je skutečným majitelem nezletilá nebo jinak právně nezpůsobilá osoba, stanovit na základě individuálního posouzení případu výjimku z takovéhoto přístupu ke všem nebo některým informacím o skutečném majiteli. Členské státy zajistí, aby byly tyto výjimky uděleny na základě podrobného hodnocení výjimečné povahy daných okolností. Právo na správní přezkum rozhodnutí o výjimce a na účinnou soudní ochranu je zaručeno. Členský stát, který udělil výjimky, zveřejní roční statistické údaje o počtu udělených výjimek a uvedených důvodech a předloží tyto údaje Komisi.

Výjimky udělené podle prvního pododstavce tohoto odstavce se nevztahují na úvěrové instituce a finanční instituce a na ty povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. b), které jsou veřejnými činiteli.

▼M1

10. Členské státy zajistí, aby centrální registry uvedené v odstavci 3 tohoto článku byly propojeny prostřednictvím evropské centrální platformy zřízené podle čl. 22 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ([1]). Napojení centrálních registrů členských států na platformu je zajištěno podle technických specifikací a postupů stanovených v prováděcích aktech, které Komise přijala podle článku 24 směrnice (EU) 2017/1132 a podle článku 31a této směrnice.

Členské státy zajistí, aby informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku byly přístupné prostřednictvím systému propojení rejstříků zřízeného podle čl. 22 odst. 1 směrnice (EU) 2017/1132 v souladu s vnitrostátními právními předpisy členských států, kterými se provádí odstavce 5, 5a a 6 tohoto článku.

Informace uvedené v odstavci 1 jsou přístupné prostřednictvím vnitrostátních rejstříků a systému propojení registrů po dobu alespoň pěti let, avšak nejdéle po dobu deseti let poté, co byla společnost nebo jiná právnická osoba z registru vymazána. Členské státy spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí za účelem zavedení různých typů přístupu v souladu s tímto článkem.

▼B

Článek 31

▼M1

1. Členské státy zajistí, aby se tento článek použil na svěřenské fondy a ostatní druhy právních uspořádání, jako je například fiducie, určité druhy Treuhandu či fideicomisu, pokud se svou strukturou nebo funkcemi podobají svěřenským fondům. Členské státy určí kritéria pro určení toho, zda mají právní uspořádání strukturu nebo funkce podobné svěřenským fondům s ohledem na taková právní uspořádání řídící se jejich právním řádem.

Každý členský stát vyžaduje, aby svěřenští správci jakéhokoli výslovně zřízeného svěřenského fondu spravovaného v daném členském státě získali a měli adekvátní, přesné a aktuální informace o skutečném majiteli, pokud jde o svěřenský fond. Tyto informace zahrnují údaje o totožnosti:

a) zakladatele nebo zakladatelů;

b) svěřenského správce nebo svěřenských správců;

c) osoby nebo osob vykonávajících dohled nad správou svěřenského fondu, existují-li;

d) obmyšlených nebo kategorie obmyšlených;

e) kterékoli další fyzické osoby, která vykonává faktickou kontrolu nad svěřenským fondem.

Členské státy zajistí, aby porušení tohoto článku podléhala účinným, přiměřeným a odrazujícím opatřením nebo sankcím.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46).

▼M1

2. Členské státy zajistí, aby svěřenští správci nebo osoby v rovnocenném postavení v podobných právních uspořádáních uvedených v odstavci 1 tohoto článku, o svém postavení informovali povinné osoby a aby jim včas poskytli informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku, pokud v postavení svěřenského správce nebo osoby v rovnocenném postavení v podobných právních uspořádáních navazují obchodní vztah nebo provádějí příležitostnou transakci překračující prahové hodnoty stanovené v čl. 11 písm. b), c) a d).

▼B

3. Členské státy vyžadují, aby informace uvedené v odstavci 1 byly včas k dispozici příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám.

▼M1

3a. Členské státy vyžadují, aby byly informace o skutečném majiteli výslovně zřízeného svěřenského fondu a podobných právních uspořádání uvedených v odstavci 1uchovávány v centrálním registru skutečných majitelů zřízeném členským státem, v němž jsou svěřenský správce svěřenského fondu nebo osoba v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání usazeni nebo mají bydliště.

V případě, že se místo usazení či bydliště svěřenského správce svěřenského fondu nebo osoby v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání nachází mimo území Unie, informace uvedené v odstavci 1 jsou uchovávány v centrálním registru zřízeném členským státem, v němž svěřenský správce svěřenského fondu nebo osoba v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání naváže obchodní vztah či nabude vlastnictví nemovitosti jménem svěřenského fondu nebo podobného právního uspořádání.

V případě, že svěřenští správci svěřenského fondu nebo osoby v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání jsou usazeni nebo mají bydliště v různých členských státech nebo pokud svěřenský správce svěřenského fondu nebo osoba v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání naváže více obchodních vztahů jménem svěřenského fondu či podobného právního uspořádání v jiném členském státě, lze osvědčení o registraci nebo výpis obsahující informace o skutečném majiteli z registru vedeného v jednom členském státě považovat za dostatečné k tomu, aby byla povinnost registrace považována za splněnou.

4. Členské státy zajistí, aby informace o skutečném majiteli svěřenského fondu či podobného právního uspořádání byly vždy k dispozici:

a) příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám, a to bez jakéhokoli omezení;

b) povinným osobám v rámci hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou II;

c) kterékoli fyzické nebo právnické osobě, která může osvědčit oprávněný zájem;

d) kterékoli fyzické nebo právnické osobě, která podá písemnou žádost ve vztahu k svěřenskému fondu nebo podobnému právnímu uspořádání, drží-li nebo vlastní-li kontrolní podíl v jakékoli společnosti nebo jiné právnické osobě odlišné od těch, jež jsou uvedeny v čl. 30 odst. 1, a to prostřednictvím přímého nebo nepřímého vlastnictví, včetně akcií na majitele, nebo prostřednictvím kontroly jinými prostředky.

▼M1

Informace dostupné fyzickým nebo právnickým osobám uvedeným v prvním pododstavci písm. c) a d) musí obsahovat jméno, měsíc a rok narození, zemi bydliště a státní příslušnost skutečného majitele, jakož i údaje o povaze a rozsahu účasti skutečného majitele.

Členské státy mohou za podmínek stanovených vnitrostátním právem zpřístupnit další informace, jež umožní zjistit totožnost skutečného majitele. Tyto další informace zahrnují alespoň datum narození nebo kontaktní údaje v souladu s pravidly pro ochranu údajů. Členské státy mohou umožnit širší přístup k informacím uchovávaným v registru v souladu s jejich vnitrostátním právem.

Příslušnými orgány, jimž je udělen přístup k centrálnímu registru uvedenému v odstavci 3a, jsou orgány veřejné moci se stanovenou odpovědností za boj proti praní peněz nebo financování terorismu, jakož i daňové úřady, orgány pro dohled nad povinnými osobami a orgány, které vyšetřují nebo trestně stíhají praní peněz, související predikativní trestné činy a financování terorismu a sledují a zajišťují nebo zmrazují a odnímají majetek pocházející z trestné činnosti.

4a. Členské státy se mohou rozhodnout, že zpřístupní informace uchovávané v jejich vnitrostátních registrech uvedených v odstavci 3a za podmínky on-line registrace a zaplacení poplatku, který nesmí překročit administrativní náklady související se zpřístupněním těchto informací, včetně nákladů na údržbu a rozvoj registru.

5. Členské státy vyžadují, aby informace uchovávané v centrálním registru uvedeném v odstavci 3a byly adekvátní, přesné a aktuální, a zavedou mechanismy ke splnění tohoto účelu. Tyto mechanismy zahrnují požadavek, aby povinné osoby a případně i příslušné orgány v rozsahu, v jakém tento požadavek nebude zbytečně zasahovat do jejich funkcí, oznámily jakékoli jimi zjištěné nesrovnalosti mezi informacemi o skutečných majitelích dostupnými v centrálních registrech a informacemi o skutečných majitelích, které mají k dispozici. V případě oznámených nesrovnalostí členské státy zajistí, aby byla přijata vhodná opatření k řešení nesrovnalostí včasným způsobem a aby byla případně mezitím do centrálního registru zanesena zvláštní poznámka.

▼B

6. Členské státy zajistí, aby se povinné osoby při plnění požadavků na hloubkovou kontrolu klienta stanovených v kapitole II nespoléhaly výhradně na centrální registr uvedený v odstavci 4. Tyto požadavky musí být plněny použitím přístupu založeného na posouzení rizik.

▼M1

7. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány a finanční zpravodajské jednotky byly schopny informace uvedené v odstavcích 1 a 3 poskytovat příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám jiných členských států včas a bezplatně.

▼M1

7a. Za výjimečných okolností, které jsou stanoveny ve vnitrostátním právu, mohou členské státy v případě, že by přístup uvedený v odst. 4 prvním pododstavci písm. b), c) a d) vystavil skutečného majitele nepřiměřenému riziku, riziku podvodu, únosu, vydírání, obtěžování, násilí nebo zastrašování nebo pokud je skutečným majitelem nezletilá nebo jinak právně nezpůsobilá osoba, stanovit na základě individuálního posouzení případu výjimku z takovéhoto přístupu ke všem nebo některým informacím o skutečném majiteli. Členské státy zajistí, aby byly tyto výjimky uděleny na základě podrobného hodnocení výjimečné povahy daných okolností. Právo na správní přezkum rozhodnutí o výjimce a na účinnou soudní ochranu je zaručeno. Členský stát, který udělil výjimku, zveřejní roční statistické údaje o počtu udělených výjimek a uvedených důvodech a předloží tyto údaje Komisi.

Výjimky udělené podle prvního pododstavce se nevztahují na úvěrové instituce a finanční instituce a na ty povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. b), které jsou veřejnými činiteli.

Pokud se členský stát rozhodne stanovit výjimku podle prvního pododstavce, nesmí omezit přístup příslušných orgánů a finančních zpravodajských jednotek k informacím.

_____

9. Členské státy zajistí, aby centrální registry uvedené v odstavci 3a tohoto článku byly propojeny prostřednictvím evropské centrální platformy zřízené podle čl. 22 odst. 1 směrnice (EU) 2017/1132. Napojení centrálních registrů členských států na platformu je zajištěno podle technických specifikací a postupů stanovených v prováděcích aktech, které Komise přijala podle článku 24 směrnice (EU) 2017/1132 a článku 31a této směrnice.

Členské státy zajistí, aby informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku byly zveřejněny rovněž prostřednictvím systému propojení rejstříků zřízeného podle čl. 22 odst. 2. směrnice (EU) 2017/1132 v souladu s vnitrostátními právními předpisy členských států, kterými sek provádí odstavce 4 a 5 tohoto článku.

Členské státy přijmou odpovídající opatření k zajištění toho, aby prostřednictvím jejich vnitrostátních registrů a systému propojení registrů byly k dispozici pouze takové informace uvedené v odstavci 1, které jsou aktuální a odpovídají skutečně skutečnému majiteli, a aby byl přístup k těmto informacím udělen v souladu s pravidly pro ochranu údajů.

Informace uvedené v odstavci 1 jsou přístupné prostřednictvím vnitrostátních registrů a systému propojení rejstříků po dobu alespoň pěti let, avšak nejdéle po dobu deseti let poté, co zanikly důvody registrace informací o skutečném majiteli uvedené v odstavci 3a. Členské státy spolupracují s Komisí za účelem zavedení různých typů přístupu v souladu s odstavci 4 a 4a.

▼**M1**

10. Členské státy oznámí Komisi kategorie, popis charakteristik, názvy a případně právní základ svěřenských fondů a podobných právních uspořádání uvedených v odstavci 1 do 10. července 2019. Komise zveřejní konsolidovaný seznam těchto svěřenských fondů a podobných právních uspořádání v *Úředním věstníku Evropské unie* do 10. září 2019.

Do 26. června 2020 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž bude posouzeno, zda všechny svěřenské fondy a podobná právní uspořádání uvedené v odstavci 1, které se řídí právem členských států, byly řádně identifikovány a zda se na ně vztahují povinnosti stanovené touto směrnicí. V případě potřeby učiní Komise nezbytné kroky k tomu, aby jednala na základě výsledků této zprávy.

Článek 31a

Prováděcí akty

Komise kromě prováděcích aktů přijatých podle článku 24 směrnice (EU) 2017/1132 a v souladu s rozsahem působnosti článků 30 a 31 této směrnice, přijme v případě potřeby prostřednictvím prováděcích aktů technické specifikace a postupy nezbytné pro propojení centrálních registrů členských států uvedených v čl. 30 odst. 10 a čl. 31 odst. 9, pokud jde o:

a) technické specifikace stanovící soubor technických údajů nezbytných pro to, aby platforma plnila své funkce, jakož i způsoby uchovávání, používání a ochrany těchto údajů;

b) společná kritéria pro zpřístupnění informací o skutečných majitelích v rámci systému propojení registrů, v závislosti na úrovni přístupu, jež umožní členské státy;

c) technické detaily týkající se způsobu, jakým mají být informace o skutečných majitelích zpřístupněny;

d) technické podmínky pro dostupnost služeb poskytovaných systémem propojení registrů;

e) technická řešení pro zajištění různých druhů přístupu k informacím o skutečných majitelích podle čl. 30 odst. 5 a čl. 31 odst. 4;

f) způsoby platby, jestliže je přístup k informacím o skutečných majitelích podmíněn úhradou poplatku podle čl. 30 odst. 5a a čl. 31 odst. 4a, přičemž se přihlédne k dostupným platebním nástrojům, jako jsou platební transakce na dálku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 64a odst. 2.

▼M1

Komise v rámci svých prováděcích aktů musí usilovat o to, aby se používaly již osvědčené technologie a existující postupy. Komise zajistí, aby v souvislosti s vyvíjením systémů nevznikaly náklady překračující rámec toho, co je naprosto nezbytné k provádění této směrnice. Prováděcí akty Komise se musí zakládat na transparentnosti a výměně zkušeností a informací mezi Komisí a členskými státy.

▼B

KAPITOLA IV

OZNAMOVACÍ POVINNOST

ODDÍL 1

Obecná ustanovení

Článek 32

1. Každý členský stát zřídí finanční zpravodajskou jednotku za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu, jeho odhalování a účinnému boji proti němu.

2. Členské státy písemně oznámí Komisi název a adresu příslušných finančních zpravodajských jednotek.

3. Každá finanční zpravodajská jednotka musí být provozně nezávislá a samostatná, to znamená, že musí mít pravomoc a schopnost vykonávat své funkce volně, včetně schopnosti samostatně rozhodovat o tom, zda konkrétní informace analyzovat, žádat o ně a šířit je. Jakožto národní ústřední jednotka odpovídá finanční zpravodajská jednotka za příjem a analýzu oznámení podezřelých transakcí a dalších informací týkajících se praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. Finanční zpravodajská jednotka odpovídá za předávání výsledků své analýzy a jakýchkoli dalších relevantních informací všem příslušným orgánům, existují-li důvody k podezření z praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. Musí být schopna získat od povinných osob další informace.

Členské státy poskytnou svým finančním zpravodajským jednotkám náležité finanční, lidské a technické zdroje, aby mohly plnit své úkoly.

4. Členské státy zajistí, aby jejich finanční zpravodajské jednotky měly včasný přímý nebo nepřímý přístup k informacím z oblasti finanční, správní a z oblasti trestního řízení, které potřebují k řádnému plnění svých úkolů. Finanční zpravodajské jednotky musí být schopny odpovídat na žádosti o informace podané příslušnými orgány v jejich členských státech, jsou-li důvodem těchto žádostí obavy týkající se praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. O provedení analýzy nebo předání informací rozhoduje finanční zpravodajská jednotka.

▼B

5. Finanční zpravodajská jednotka nemá povinnost žádosti o informace vyhovět, jestliže má objektivní důvody předpokládat, že by poskytnutí takových informací mělo nepříznivý dopad na probíhající vyšetřování nebo analýzy, nebo, ve výjimečných případech, jestliže by poskytnutí informací bylo zjevně nepřiměřené oprávněným zájmům fyzické nebo právnické osoby nebo irelevantní s ohledem na účely, pro které byla žádost podána.

6. Členské státy vyžadují, aby příslušné orgány poskytly finančním zpravodajským jednotkám zpětnou vazbu o použití informací poskytnutých v souladu s tímto článkem a o výsledcích šetření a kontrol na jejich základě provedených.

7. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajská jednotka byla v případě výskytu podezření, že transakce souvisí s praním peněz nebo financováním terorismu, oprávněna přímo či nepřímo přijmout okamžitá opatření spočívající v pozastavení nebo odnětí souhlasu s uskutečňovanou transakcí, aby bylo možné transakci analyzovat, potvrdit podezření a předat výsledky analýzy příslušným orgánům. Finanční zpravodajská jednotka musí být oprávněna takové opatření přímo či nepřímo přijmout na žádost finanční zpravodajské jednotky z jiného členského státu, a to na dobu a za podmínek, které stanoví vnitrostátní právo finanční zpravodajské jednotky přijímající žádost.

8. Analytická role finanční zpravodajské jednotky spočívá:

a) v operační analýze, která se zaměřuje na jednotlivé případy a konkrétní cíle nebo na příslušné vybrané informace, v závislosti na typu a objemu obdržených informací a předpokládaném použití informací po jejich předání; a

b) ve strategické analýze, jež se zabývá trendy a způsoby praní peněz a financování terorismu.

▼M1

9. Aniž je dotčen čl. 34 odst. 2, musí každá finanční zpravodajská jednotka v rámci svých funkcí být schopna žádat, získat a používat informace od kterékoli povinné osoby za účelem stanoveným v odstavci 1 tohoto článku, a to i v případě, že nebylo podáno předchozí oznámení podle čl. 33 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) nebo 34 odst. 1.

Článek 32a

1. Členské státy zavedou centralizované automatizované mechanismy, jako jsou centrální registry nebo centrální elektronické systémy vyhledávání dat, které umožňují včasnou identifikaci fyzických nebo právnických osob, jež vlastní nebo kontrolují platební účty a bankovní účty označené číslem ve formátu IBAN ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ([1]) a bezpečnostní schránky vedené u úvěrových institucí na jejich území. Členské státy oznámí Komisi charakteristiky těchto vnitrostátních mechanismů.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22).

▼M1

2. Členské státy zajistí, aby informace uchovávané v centralizovaných mechanismech uvedených v odstavci 1 tohoto článku byly neprodleně a v celém rozsahu přímo dostupné vnitrostátním finančním zpravodajským jednotkám. Informace jsou dostupné také příslušným vnitrostátním orgánům za účelem plnění jejich povinností podle této směrnice. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky byly schopny poskytovat včas informace uchovávané v centralizovaných mechanismech uvedených v odstavci 1 tohoto článku jiným finančním zpravodajským jednotkám v souladu s článkem 53.

3. Prostřednictvím centralizovaných mechanismů uvedených v odstavci 1 jsou k dispozici a lze vyhledávat tyto informace:

— u klienta – majitele účtu a jakékoli osoby, která prohlašuje, že jedná jménem klienta: jméno doplněné buď dalšími identifikačními údaji, které se vyžadují podle vnitrostátních předpisů provádějících čl. 13 odst. 1 první pododstavec písm. a) ve vnitrostátním právu, nebo jedinečným identifikačním číslem;

— u skutečného majitele klienta – majitele účtu: jméno doplněné buď dalšími identifikačními údaji, které se vyžadují podle vnitrostátních předpisů provádějících čl. 13 odst. 1 první pododstavec písm. b) ve vnitrostátním právu, nebo jedinečným identifikačním číslem;

— u bankovního nebo platebního účtu: číslo IBAN a datum otevření a uzavření účtu;

— u bezpečnostní schránky: jméno nájemce doplněné buď dalšími identifikačními údaji, které se vyžadují podle vnitrostátních předpisů provádějících čl. 13 odst. 1, nebo jedinečným identifikačním číslem a dobou trvání nájmu.

4. Členské státy mohou zvážit, zda budou vyžadovat, aby byly přístupné a vyhledatelné prostřednictvím centralizovaných mechanismů další informace, které jsou považovány za nezbytné k tomu, aby finanční zpravodajské jednotky a příslušné orgány mohly plnit své povinnosti podle této směrnice.

5. Do 26. června 2020 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž vyhodnotí podmínky a technické specifikace a postupy pro zajištění bezpečného a účinného propojení centralizovaných automatizovaných mechanismů. V případě potřeby ke zprávě připojí legislativní návrh.

Článek 32b

1. Členské státy zajistí finančním zpravodajským jednotkám a příslušným orgánům přístup k informacím, které umožňují včasnou identifikaci jakýchkoli fyzických nebo právnických osob vlastnících nemovitosti, a to i prostřednictvím registrů nebo elektronických systémů vyhledávání dat, jsou-li k dispozici.

2. Do 31. prosince 2020 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž vyhodnotí nezbytnost a přiměřenost harmonizace informací obsažených v registrech a také nezbytnost propojení těchto registrů. V případě potřeby ke zprávě připojí legislativní návrh.

▼B

Článek 33

1. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby a případně jejich ředitelé a zaměstnanci plně spolupracovali tak, že neprodleně:

a) z vlastního podnětu informují finanční zpravodajskou jednotku, a to i podáním oznámení, pokud povinná osoba ví, má podezření nebo má přiměřené důvody k podezření, že finanční prostředky jakékoli výše jsou výnosy z trestné činnosti nebo mají souvislost s financováním terorismu, a neprodlenou reakcí na žádosti finanční zpravodajské jednotky o další informace v takových případech; a

▼M1

b) přímo poskytnou finanční zpravodajské jednotce na její žádost všechny potřebné informace.

▼B

Oznámeny musí být veškeré podezřelé transakce, včetně pokusů o ně.

2. Osoba určená na základě čl. 8 odst. 4 písm. a) předá informace podle odstavce 1 tohoto článku finanční zpravodajské jednotce členského státu, na jehož území je usazena povinná osoba předávající tyto informace.

Článek 34

1. Odchylně od čl. 33 odst. 1 mohou členské státy v případě povinných osob uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a), b) a d) určit vhodný orgán stavovské samosprávy dotčené profese jako orgán, kterému mají být poskytnuty informace uvedené v čl. 33 odst. 1.

V případech uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce předá určený orgán stavovské samosprávy informace neprodleně a v celém rozsahu finanční zpravodajské jednotce, aniž je dotčen odstavec 2.

2. Členské státy neuplatňují povinnosti stanovené v čl. 33 odst. 1 na notáře, jiné samostatně výdělečně činné právníky, auditory, externí účetní a daňové poradce výlučně v rozsahu, v němž se taková výjimka vztahuje na informace, jež příslušníci těchto profesí obdrží od svého klienta nebo které o něm získají během zjišťování jeho právního postavení, během jeho obhajoby nebo zastupování v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení takového řízení nebo vyhnutí se takovému řízení, ať jsou tyto informace obdrženy nebo získány před zahájením tohoto řízení, v jeho průběhu, nebo po jeho skončení.

▼M1

3. Orgány stavovské samosprávy určené členskými státy zveřejní výroční zprávu obsahující:

a) informace o opatřeních přijatých podle článků 58, 59 a 60;

b) informace o počtu přijatých hlášení o případech porušení předpisů, jak je uvedeno v článku 61, byla-li taková hlášení přijata;

▼M1

c) informace o počtu hlášení, jež přijal orgán stavovské samosprávy uvedený v odstavci 1, a počtu hlášení, která orgán stavovské samosprávy případně předal finanční zpravodajské jednotce;

d) případně informace o počtu a popis opatření, jež jsou prováděna podle článku 47 a 48 za účelem sledování dodržování povinností ze strany povinných osob vyplývajících z:

i) článků 10 až 24 (hloubková kontrola klienta);

ii) článků 33, 34 a 35 (oznamování podezřelých transakcí);

iii) článku 40 (vedení záznamů); a

iv) článků 45 a 46 (vnitřní kontroly).

▼B

Článek 35

1. Členské státy vyžadují po povinných osobách, aby se zdržely provádění transakcí, o nichž vědí nebo u nichž mají podezření, že souvisejí s výnosy z trestné činnosti nebo s financováním terorismu, dokud neučiní nezbytné kroky v souladu s čl. 33 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) a nesplní veškeré další konkrétní pokyny vydané finanční zpravodajskou jednotkou nebo příslušnými orgány v souladu s právem příslušného členského státu.

2. Pokud se provedení transakcí uvedených v odstavci 1 nelze zdržet nebo by takové zdržení pravděpodobně zmařilo úsilí o stíhání příjemce výnosů z podezřelé operace, vyrozumí dotyčné povinné osoby neprodleně poté finanční zpravodajskou jednotku.

Článek 36

1. Členské státy zajistí, aby v případě, kdy příslušné orgány odhalí během kontrol prováděných u povinných osob podle článku 48 nebo jakýmkoliv jiným způsobem skutečnosti, které by mohly souviset s praním peněz nebo financováním terorismu, neprodleně informovaly finanční zpravodajskou jednotku.

2. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu zmocněné právním předpisem k dozoru nad burzou, devizovým trhem a trhem s finančními deriváty informovaly finanční zpravodajskou jednotku, jestliže odhalí skutečnosti, které by mohly souviset s praním peněz nebo financováním terorismu.

Článek 37

Sdělení informací provedené v dobré víře povinnou osobou, zaměstnancem či ředitelem takové povinné osoby v souladu s články 33 a 34 se nepovažuje za porušení jakéhokoli omezení sdělovat informace uloženého smlouvou nebo právními či správními předpisy a nezakládá jakoukoli odpovědnost dotyčné povinné osoby, jejích ředitelů či zaměstnanců, a to ani za okolností, kdy o příslušné trestné činnosti nevěděli přesně, a bez ohledu na to, zda k nezákonné činnosti ve skutečnosti došlo.

▼M1

Článek 38

1. Členské státy zajistí, aby fyzické osoby, včetně zaměstnanců a zástupců povinné osoby, které podávají oznámení o podezření na praní peněz nebo financování terorismu interně nebo finanční zpravodajské jednotce, byly právně chráněny před hrozbami, odvetou nebo nepřátelským jednáním, zejména před nepříznivým nebo diskriminačním zacházením v zaměstnání.

2. Členské státy zajistí, aby fyzické osoby, které jsou vystaveny hrozbám, odvetě nebo nepřátelskému jednání nebo nepříznivému či diskriminačnímu zacházení v zaměstnání kvůli oznámení podezření na praní peněz nebo financování terorismu interně nebo finanční zpravodajské jednotce, měly právo bezpečnou cestou předložit stížnost příslušným orgánům. Aniž je dotčena důvěrnost informací získaných finanční zpravodajskou jednotkou, členské státy rovněž zajistí, aby tyto fyzické osoby měly právo na účinnou nápravu za účelem ochrany svých práv podle tohoto odstavce.

▼B

ODDÍL 2

Zákaz sdělovat informace

Článek 39

1. Povinné osoby a jejich ředitelé a zaměstnanci nesdělí dotčenému klientovi ani jiným třetím osobám skutečnost, že informace jsou předávány, budou předány nebo byly předány v souladu s článkem 33 nebo 34, ani že se provádí nebo může být provedena analýza týkající se praní peněz nebo financování terorismu.

2. Zákaz uvedený v odstavci 1 nezahrnuje sdělování informací příslušným orgánům, včetně orgánů stavovské samosprávy, ani sdělování informací pro účely vyšetřování trestné činnosti.

▼M1

3. Zákaz uvedený v odstavci 1 tohoto článku nebrání sdělování informací mezi úvěrovými institucemi a finančními institucemi z členských států za předpokladu, že patří do stejné skupiny, nebo mezi uvedenými institucemi a jejich pobočkami a většinově vlastněnými dceřinými podniky, které jsou usazené ve třetích zemích, za podmínky, že uvedené pobočky a většinově vlastněné dceřiné podniky plně dodržují skupinové strategie a postupy, včetně postupů pro sdílení informací v rámci skupiny, v souladu s článkem 45 a že tyto skupinové strategie a postupy splňují požadavky stanovené v této směrnici.

▼B

4. Zákaz uvedený v odstavci 1 nebrání sdělování informací mezi povinnými osobami uvedenými v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) a b) nebo subjekty z třetích zemí, které ukládají požadavky rovnocenné s požadavky této směrnice, pokud tyto osoby vykonávají svou profesní činnost, jako zaměstnanci nebo jinak, v téže právnické osobě nebo téže širší struktuře, k níž osoba patří a která má společné vlastnictví, společné vedení nebo společnou kontrolu dodržování předpisů.

▼B

5. U povinných osob uvedených v čl. 2 odst. 1 bodech 1 a 2 a bodě 3 písm. a) a b) nebrání zákaz uvedený v odstavci 1 tohoto článku v případech, které se týkají stejného klienta a stejné transakce a na nichž se podílí dvě nebo více povinných osob, sdělování informací mezi dotyčnými povinnými osobami, pokud jsou z členského státu, nebo subjekty ve třetí zemi, která ukládá požadavky rovnocenné s požadavky této směrnice, a pokud jsou ze stejné profesní kategorie a vztahují se na ně povinnosti profesní mlčenlivosti a ochrany osobních údajů.

6. Pokud se povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) a b) snaží odradit klienta od zapojení do nezákonné činnosti, nepovažuje se jejich jednání za sdělení informací ve smyslu odstavce 1 tohoto článku.

KAPITOLA V

OCHRANA ÚDAJŮ, VEDENÍ ZÁZNAMŮ A STATISTICKÉ ÚDAJE

Článek 40

1. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby uchovávaly následující dokumenty a informace v souladu s vnitrostátním právem za tím účelem, aby finanční zpravodajské jednotky nebo jiné příslušné orgány mohly předcházet možnému praní peněz nebo financování terorismu, odhalovat je a vyšetřovat:

▼M1

a) v případě hloubkové kontroly klienta kopii dokumentů a informací, které jsou zapotřebí ke splnění požadavků na hloubkovou kontrolu klienta podle kapitoly II, případně včetně informací získaných elektronickými prostředky identifikace, prostřednictvím příslušných služeb vytvářejících důvěru podle nařízení (EU) č. 910/2014 nebo jakéhokoli jiného bezpečného postupu elektronické identifikace nebo identifikace na dálku, regulovaného, uznaného, schváleného nebo přijatého příslušnými vnitrostátními orgány, po dobu pěti let od zániku jejich obchodního vztahu s klientem nebo ode dne příležitostné transakce;

▼B

b) další doklady a záznamy transakcí skládající se z originálů dokumentů nebo kopií přípustných pro účely soudního řízení podle platného vnitrostátního práva, které jsou nezbytné k identifikaci transakcí, po dobu pěti let od zániku jejich obchodního vztahu s klientem nebo ode dne příležitostné transakce.

Členské státy zajistí, aby povinné osoby po uplynutí dob uchovávání uvedených v prvním pododstavci osobní údaje smazaly, pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví jinak a neurčují, za jakých podmínek povinné osoby smějí nebo musí údaje dále uchovávat. Členské státy mohou další uchovávání osobních údajů povolit nebo požadovat poté, co provedou důkladné posouzení jeho nezbytnosti a přiměřenosti, a považují-li toto další uchovávání osobních údajů odůvodněně za nezbytné pro předcházení, odhalování nebo vyšetřování praní peněz a financování terorismu. Doba tohoto dalšího uchovávání nesmí přesáhnout dodatečných pět let.

▼M1

Doba uchovávání uvedená v tomto odstavci, včetně dodatečné doby uchovávání, která nesmí přesáhnout dalších pět let, se použije rovněž s ohledem na údaje zpřístupněné prostřednictvím centralizovaných mechanismů uvedených v článku 32a.

▼B

2. Pokud k 25. červnu 2015 probíhá v některém členském státě soudní řízení týkající se předcházení domnělému praní peněz nebo financování terorismu nebo jeho odhalování, vyšetřování nebo stíhání a povinná osoba má informace nebo dokumenty vztahující se k tomuto řízení, může je uchovávat v souladu s vnitrostátním právem po dobu pěti let od 25. června 2015. Aniž jsou dotčeny vnitrostátní trestněprávní předpisy týkající se důkazů platné pro probíhající vyšetřování trestné činnosti a soudní řízení, mohou členské státy povolit nebo vyžadovat uchovávání takových informací nebo dokumentů po dalších pět let, bylo-li zjištěno, že je toto další uchovávání nezbytné a přiměřené pro předcházení, odhalování, vyšetřování nebo stíhání domnělého praní peněz nebo financování terorismu.

Článek 41

1. Na zpracovávání osobních údajů podle této směrnice se vztahuje směrnice 95/46/ES, jak je provedena ve vnitrostátním právu. Na osobní údaje, které zpracovávají podle této směrnice Komise nebo evropské orgány dohledu, se vztahuje nařízení (ES) č. 45/2001.

2. Osobní údaje smějí povinné osoby zpracovávat na základě této směrnice pouze pro účely předcházení praní peněz a financování terorismu, jak je uvedeno v článku 1, a nesmějí je dále zpracovávat způsobem, který je s těmito účely neslučitelný. Zpracovávání osobních údajů na základě této směrnice pro jakékoli jiné účely, například komerční, se zakazuje.

3. Povinné osoby poskytnou novým klientům informace požadované podle článku 10 směrnice 95/46/ES před navázáním obchodního vztahu nebo provedením příležitostné transakce. Tyto informace obsahují zejména obecné upozornění týkající se právních povinností povinných osob podle této směrnice zpracovávat osobní údaje pro účely předcházení praní peněz a financování terorismu, jak je uvedeno v článku 1 této směrnice.

4. V souvislosti s uplatňováním zákazu sdělovat informace stanoveného v čl. 39 odst. 1 přijmou členské státy legislativní opatření, kterými zcela nebo zčásti omezí právo subjektu údajů na přístup k osobním údajům, které se jej týkají, v rozsahu, v němž je takové omezení potřebné a přiměřené v demokratické společnosti s řádným ohledem na oprávněné zájmy dotčené osoby:

a) k tomu, aby povinná osoba nebo vnitrostátní příslušný orgán mohly řádně plnit své úkoly pro účely této směrnice; nebo

▼B

b) v zájmu zajištění toho, aby se nebránilo úředním nebo právním šetřením, analýzám, vyšetřováním nebo postupům pro účely této směrnice a aby nebylo ohroženo předcházení, vyšetřování a odhalování praní peněz a financování terorismu.

Článek 42

Členské státy vyžadují, aby jejich povinné osoby měly k dispozici systémy, které jim v souladu s vnitrostátním právem umožní úplně a rychle zodpovídat dotazy své finanční zpravodajské jednotky nebo jiných orgánů na to, zda udržují nebo v pěti letech předcházejících dotazu udržovaly obchodní vztah s konkrétními osobami, a na povahu tohoto vztahu, a to prostřednictvím zabezpečených kanálů a způsobem, který zajistí plnou důvěrnost těchto dotazů.

▼M1

Článek 43

Zpracování osobních údajů na základě této směrnice pro účely předcházení praní peněz a financování terorismu uvedeného v článku 1 se považuje za otázku veřejného zájmu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ([1]).

Článek 44

1. S cílem přispět k přípravě posouzení rizik podle článku 7 členské státy zajistí, že budou schopny přezkoumávat účinnost svých systémů pro boj proti praní peněz nebo financování terorismu tím, že vedou komplexní statistiku o záležitostech relevantních pro účinnost takových systémů.

2. Statistika podle odstavce 1 musí obsahovat:

a) údaje o velikosti a významu jednotlivých odvětví, která spadají do oblasti působnosti této směrnice, včetně počtu fyzických osob a subjektů a hospodářského významu každého odvětví;

b) údaje vypovídající o počtu oznámení, vyšetřování a soudních řízení na vnitrostátní úrovni v rámci boje proti praní peněz a financování terorismu, včetně počtu oznámení podezřelých transakcí učiněných u finanční zpravodajské jednotky, o opatřeních přijatých v návaznosti na tato oznámení a v ročních souhrnech o počtu vyšetřovaných případů, počtu stíhaných osob, počtu osob odsouzených za praní peněz nebo financování terorismu, druzích predikativních trestných činů, jsou-li tyto údaje k dispozici, a hodnotě zmrazeného, zajištěného nebo odňatého majetku, vyjádřené v eurech;

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

▼M1

c) jsou-li k dispozici, údaje o počtu a procentním podílu oznámení, která vedla k dalšímu vyšetřování, společně s výroční zprávou pro povinné osoby podrobně popisující užitečnost oznámení, která podaly, a následná opatření;

d) údaje o počtu přeshraničních žádostí o informace, které finanční zpravodajská jednotka podala, obdržela a zamítla a kterým plně či částečně vyhověla, rozdělené podle země protistrany;

e) údaje o lidských zdrojích přidělených příslušným orgánům odpovědným za dohled v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a lidských zdrojích přidělených finanční zpravodajské jednotce za účelem plnění úkolů uvedených v článku 32;

f) počet opatření v oblasti dohledu, na místě i na dálku, počet porušení předpisů zjištěných na základě opatření v oblasti dohledu a sankcí či správních opatření uložených orgány dohledu.

3. Členské státy zajistí, aby byl celkový přehled jejich statistiky každoročně zveřejněn.

4. Členské státy každý rok předají statistiku uvedenou v odstavci 2 Komisi. Komise zveřejní výroční zprávu, která shrne a vysvětlí statistiku uvedenou v odstavci 2, a zpřístupní ji na svých internetových stránkách.

▼B

KAPITOLA VI

STRATEGIE, POSTUPY A DOZOR

ODDÍL 1

Vnitřní postupy, školení a zpětná vazba

Článek 45

1. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby, které jsou součástí skupiny, zavedly skupinové strategie a postupy, včetně postupů ochrany údajů a strategií a postupů pro sdílení informací v rámci skupiny pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Uvedené strategie a postupy musí být účinně zavedeny v pobočkách a většinově vlastněných dceřiných podnicích v členských státech a třetích zemích.

2. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby, které mají provozovny v jiném členském státě, zajistily, že tyto provozovny dodržují vnitrostátní předpisy tohoto jiného členského státu přijaté k provedení této směrnice.

▼B

3. Členské státy zajistí, aby v případě, že povinné osoby mají pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné podniky ve třetích zemích, kde jsou minimální požadavky týkající se boje proti praní peněz a financování terorismu méně přísné než požadavky určitého členského státu, tyto pobočky a většinově vlastněné dceřiné podniky v třetí zemi uplatňovaly požadavky dotčeného členského státu, včetně ochrany údajů, v rozsahu, který právo dané třetí země umožňuje.

▼M1

4. Členské státy a evropské orgány dohledu se vzájemně informují o případech, kdy právo třetí země nedovoluje použití strategií a postupů vyžadovaných podle odstavce 1. V takových případech lze usilovat o řešení pomocí koordinované činnosti. Při posuzování toho, které třetí země nedovolují použití strategií a postupů vyžadovaných podle odstavce 1, členské státy a evropské orgány dohledu zohlední veškeré právní překážky, které mohou bránit řádnému použití uvedených strategií a postupů, včetně mlčenlivosti, ochrany údajů a jiných překážek, které omezují výměnu informací, jež mohou být pro tyto účely relevantní.

▼B

5. Členské státy vyžadují, aby v případech, kdy právo třetí země nedovoluje použití strategií a postupů požadovaných podle odstavce 1, zajistily povinné osoby, aby pobočky a většinově vlastněné dceřiné podniky v této třetí zemi uplatňovaly další opatření k účinnému řešení rizika praní peněz nebo financování terorismu, a informovaly příslušné orgány svého domovského členského státu. Nedostačují-li další opatření, učiní příslušné orgány domovského členského státu další opatření v oblasti dozoru; mohou mimo jiné vyžadovat, aby skupina nenavazovala nebo ukončila obchodní vztahy a neuskutečňovala transakce, případně mohou skupinu požádat, aby ukončila působení v třetí zemi.

6. Evropské orgány dohledu vypracují návrhy regulačních technických norem upřesňující druh dalších opatření uvedených v odstavci 5 a minimální opatření, která úvěrové instituce a finanční instituce mají přijmout, pokud právo třetí země nedovoluje provádění opatření vyžadovaných podle odstavců 1 a 3.

Evropské orgány dohledu předloží návrhy regulačních technických norem uvedené v prvním pododstavci Komisi do 26. prosince 2016.

7. Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v odstavci 6 tohoto článku v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

8. Členské státy zajistí, aby sdílení informací v rámci skupiny bylo možné. Informace o podezřeních, že finanční prostředky jsou výnosy z trestné činnosti nebo mají souvislost s financováním terorismu, která byla oznámena finanční zpravodajské jednotce, musí být sdíleny v rámci skupiny, nevydá-li finanční zpravodajská jednotka jiný pokyn.

▼B

9. Členské státy mohou vyžadovat, aby vydavatelé elektronických peněz ve smyslu čl. 2 bodu 3 směrnice 2009/110/ES a poskytovatelé platebních služeb ve smyslu čl. 4 bodu 9 směrnice 2007/64/ES, kteří jsou usazeni na jejich území v jiné formě, než je pobočka, a jejichž ústředí se nachází v jiném členském státě, určili na jejich území ústřední kontaktní místo, které bude jménem instituce, která je určila, zajišťovat dodržování pravidel v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a usnadňovat dohled ze strany příslušných orgánů, mimo jiné i tím, že na požádání poskytne příslušným orgánům dokumenty a informace.

10. Evropské orgány dohledu vypracují návrhy regulačních technických norem, jež stanoví kritéria pro určení okolností, za nichž je vhodné určit ústřední kontaktní místo podle odstavce 9, a funkce, které by měla ústřední kontaktní místa plnit.

Evropské orgány dohledu předloží návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci Komisi do 26. června 2017.

11. Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v odstavci 10 tohoto článku v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 46

1. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby přijaly opatření přiměřená svým rizikům, povaze a velikosti tak, aby si jejich zaměstnanci byli vědomi předpisů přijatých podle této směrnice, včetně relevantních požadavků na ochranu údajů.

Uvedená opatření zahrnují účast jejich zaměstnanců na zvláštních průběžných školicích programech, které jim pomohou rozpoznávat operace, jež mohou souviset s praním peněz nebo financováním terorismu, a poskytnou jim návod, jak v takových případech postupovat.

Pokud fyzická osoba spadající do kterékoli z kategorií uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 provozuje profesní činnost jako zaměstnanec právnické osoby, vztahují se povinnosti stanovené v tomto oddíle na tuto právnickou osobu, nikoli na dotyčnou fyzickou osobu.

2. Členské státy zajistí, aby povinné osoby měly přístup k aktuálním informacím o praktikách těch, kdo perou peníze a financují terorismus, a o náznacích vedoucích k rozpoznání podezřelých transakcí.

3. Členské státy zajistí, aby byla povinným osobám tam, kde je to proveditelné, poskytována včasná zpětná vazba o účinnosti oznámení o podezření na praní peněz nebo financování terorismu a o následném šetření.

▼B

4. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby případně určily člena správní rady, který bude odpovědný za uplatňování právních a správních předpisů nezbytných pro dosažení souladu s touto směrnicí.

ODDÍL 2

Dozor

Článek 47

▼M1

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé směnárenských služeb mezi virtuálními měnami a měnami s nuceným oběhem a poskytovatelé virtuálních peněženek byli registrováni, aby směnárny, provozovny poskytující proplácení šeků a poskytovatelé služeb pro svěřenské fondy a obchodní společnosti byli povolováni nebo registrováni a aby poskytovatelé služeb hazardních her podléhali regulaci.

▼B

2. Členské státy vyžadují, aby příslušné orgány zajistily, že osoby, které zastávají v subjektech uvedených v odstavci 1 řídící funkci nebo jsou skutečnými majiteli takových subjektů, jsou způsobilé a vhodné.

3. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány přijaly nezbytná opatření, která by zabránila odsouzeným pachatelům relevantních trestných činů nebo jejich společníkům zastávat řídící funkci v povinných osobách uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a), b) a d) nebo být jejich skutečnými majiteli.

Článek 48

1. Členské státy vyžadují, aby příslušné orgány účinně sledovaly dodržování této směrnice a aby pro tento účel přijaly nezbytná opatření.

▼M1

1a. S cílem usnadnit a podpořit účinnou spolupráci a zejména výměnu informací předají členské státy Komisi seznam orgánů dohlížejících na povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1, včetně jejich kontaktních údajů. Členské státy zajistí, aby informace poskytované Komisi byly aktualizovány.

Komise na svých internetových stránkách zveřejní registr těchto orgánů a jejich kontaktní údaje. Orgány uvedené v tomto registru slouží v rozsahu svých pravomocí jako kontaktní místo pro příslušné orgány ostatních členských států. Rovněž orgány finančního dohledu členských států slouží jako kontaktní místo pro evropské orgány dohledu.

Za účelem zajištění řádného vymáhání této směrnice členské státy vyžadují, aby všechny povinné osoby podléhaly náležitému dohledu, včetně pravomoci vykonávat dohled na místě i dálkově a přijmou vhodná a přiměřená správní opatření k nápravě situace v případě porušení předpisů.

▼M1

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly odpovídající pravomoci, včetně pravomoci vyžadovat předložení veškerých informací potřebných ke sledování dodržování předpisů a provádění kontrol, a měly odpovídající finanční, lidské a technické zdroje pro plnění svých úkolů. Členské státy zajistí, aby pracovníci těchto orgánů byli bezúhonní a náležitě kvalifikovaní a dodržovali vysoké profesní standardy, včetně standardů mlčenlivosti, ochrany údajů a řešení střetů zájmů.

▼B

3. V případě úvěrových institucí a finančních institucí a poskytovatelů služeb hazardních her musí mít příslušné orgány posílené pravomoci v oblasti dozoru.

▼M1

4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány členského státu, v němž má povinná osoba provozovny, dohlížely na to, že tyto provozovny dodržují vnitrostátní předpisy daného členského státu přijaté k provedení této směrnice.

V případě úvěrových a finančních institucí, které jsou součástí skupiny, členské státy zajistí, aby pro účely uvedené v prvním pododstavci příslušné orgány členského státu, v němž je usazen mateřský podnik, spolupracovaly s příslušnými orgány členských států, v nichž jsou usazeny provozovny, které jsou součástí skupiny.

V případě provozoven uvedených v čl. 45 odst. 9 může být součástí dohledu podle prvního pododstavce tohoto odstavce přijetí vhodných a přiměřených opatření k řešení závažných nedostatků, které vyžadují okamžitou nápravu. Tato opatření musí být dočasná a musí být zrušena, když jsou zjištěné nedostatky vyřešeny, a to i za pomoci příslušných orgánů domovského členského státu povinné osoby nebo ve spolupráci s nimi, v souladu s čl. 45 odst. 2.

▼B

5. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány členského státu, v němž má povinná osoba provozovny, spolupracovaly s příslušnými orgány členského státu, v němž má povinná osoba ústředí, za účelem zajištění účinného dozoru nad plněním požadavků této směrnice.

▼M1

V případě úvěrových a finančních institucí, které jsou součástí skupiny, členské státy zajistí, aby příslušné orgány členského státu, v němž je usazen mateřský podnik, dohlížely na účinné zavádění strategií a postupů skupiny uvedených v čl. 45 odst. 1. Za tímto účelem členské státy zajistí, aby příslušné orgány členského státu, v němž jsou usazeny úvěrové a finanční instituce, které jsou součástí skupiny, spolupracovaly s příslušnými orgány členského státu, v němž je usazen mateřský podnik.

▼B

6. Členské státy zajistí, aby při uplatňování přístupu k dozoru založeného na posouzení rizik příslušné orgány:

a) dobře rozuměly rizikům praní peněz a financování terorismu vyskytujícím se v jejich členském státě;

▼B

b) měly přístup, na místě i dálkový, ke všem relevantním informacím o konkrétních vnitrostátních a mezinárodních rizicích souvisejících s klienty, produkty nebo službami povinných osob; a

c) odvozovaly četnost a intenzitu dozoru, na místě i dálkového, od rizikového profilu povinné osoby a od rizik praní peněz a financování terorismu vyskytujících se v tomto členském státě.

7. Posouzení rizikového profilu povinných osob v souvislosti s praním peněz a financováním terorismu, včetně rizik nedodržování předpisů, se přezkoumává pravidelně a v případě závažných událostí nebo vývoje v jejich řízení a fungování.

8. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zohledňovaly míru vlastního uvážení, která je povinné osobě umožněna, a náležitě přezkoumávaly posouzení rizik, jež byla podkladem pro toto vlastní uvážení, a adekvátnost a uplatňování vnitřních strategií, kontrol a postupů povinné osoby.

9. V případě povinných osob uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a), b) a d) mohou členské státy povolit, aby funkce uvedené v odstavci 1 tohoto článku vykonávaly orgány stavovské samosprávy, splňují-li požadavky odstavce 2 tohoto článku.

10. Evropské orgány dohledu vydají do 26. června 2017 obecné pokyny pro příslušné orgány v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010, pokud jde o charakteristiky přístupu k dozoru vycházejícího z posouzení míry rizika a o opatření, která se použijí při výkonu dozoru založeného na posouzení rizik. Zvláště se přihlíží k povaze a velikosti podniku a tam, kde je to vhodné a přiměřené, se stanoví zvláštní opatření.

ODDÍL 3

Spolupráce

Pododdíl I

Spolupráce na úrovni členských států

▼M1

Článek 49

Členské státy zajistí, aby tvůrci politiky, finanční zpravodajské jednotky, orgány dohledu a další příslušné orgány, které se podílejí na boji proti praní peněz a financování terorismu, jakož i daňové úřady a orgány činné v trestním řízení, jednají-li v rámci oblasti působnosti této směrnice, měli účinné mechanismy, které jim umožní spolupráci a koordinaci na vnitrostátní úrovni týkající se vypracování a provádění strategií a činností v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, mimo jiné i za účelem splnění svých povinnosti podle článku 7.

▼B

Pododdíl II

Spolupráce s evropskými orgány dohledu

Článek 50

Příslušné orgány poskytují evropským orgánům dohledu všechny nezbytné informace, aby jim umožnily plnit jejich úkoly podle této směrnice.

▼M1

Pododdíl IIa

Spolupráce mezi příslušnými orgány členských států

Článek 50a

Členské státy nesmí zakazovat výměnu informací ani pomoc mezi příslušnými orgány pro účely této směrnice ani zavést v tomto ohledu nepřiměřené nebo nepatřičně omezující podmínky. Členské státy zejména zajistí, aby příslušné orgány nezamítly žádost o pomoc z těchto důvodů:

a) má se za to, že se žádost týká rovněž daňových záležitostí;

b) vnitrostátní právo vyžaduje, aby povinné osoby zachovávaly profesní tajemství nebo důvěrnost, vyjma těch případů, kdy jsou požadované příslušné informace chráněny jako povinnost právníků zachovávat mlčenlivost nebo profesní tajemství, jak je uvedeno v čl. 34 odst. 2;

c) v dožádaném členském státě probíhá šetření, vyšetřování nebo řízení, ledaže by pomoc bránila tomuto šetření, vyšetřování nebo řízení;

d) povaha nebo postavení dožadujícího příslušného orgánu se liší od povahy nebo postavení dožádaného příslušného orgánu.

▼B

Pododdíl III

Spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami a s Komisí

Článek 51

Komise může poskytnout pomoc potřebnou k usnadnění koordinace, včetně výměny informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami v Unii. Může pravidelně svolávat zasedání Platformy finančních zpravodajských jednotek EU, kterou tvoří zástupci finančních zpravodajských jednotek členských států, za účelem usnadnění spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami, výměny názorů a poskytnutí poradenství ohledně otázek v oblasti provádění významných pro finanční zpravodajské jednotky a subjekty podávající zprávy a otázek souvisejících se spoluprací, jako jsou účinná spolupráce finančních zpravodajských jednotek, identifikace podezřelých transakcí s přeshraničním rozměrem, standardizace oznamovacích formátů prostřednictvím FIU.net či jejího nástupce, společná analýza přeshraničních případů a identifikace trendů a faktorů souvisejících s posuzováním rizik praní peněz a financování terorismu na vnitrostátní a nadnárodní úrovni.

▼B

Článek 52

Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky navzájem spolupracovaly v největším možném rozsahu bez ohledu na své organizační postavení.

Článek 53

▼M1

1. Členské státy zajistí, aby si finanční zpravodajské jednotky vyměňovaly, z jejich vlastního podnětu nebo na vyžádání, veškeré informace, které mohou být relevantní pro zpracování nebo analýzu informací o praní peněz nebo financování terorismu a o zapojených fyzických nebo právnických osobách bez ohledu na druh souvisejících predikativních trestných činů, a to i v případě, že druh souvisejících predikativních trestných činů není v okamžiku výměny informací určen.

▼B

Žádost musí obsahovat relevantní skutečnosti, podkladové informace, důvody žádosti a způsob, jak budou požadované informace využity. Pokud se tak finanční zpravodajské jednotky dohodnou, mohou se uplatnit různé mechanismy výměny informací, zejména pokud jde o výměnu prostřednictvím FIU.net či jejího nástupce.

Jestliže finanční zpravodajská jednotka obdrží oznámení podle čl. 33 odst. 1 prvního pododstavce písm. a), které se týká jiného členského státu, neprodleně je předá finanční zpravodajské jednotce daného členského státu.

2. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajská jednotka, jíž je žádost adresována, byla povinna při zodpovídání žádosti o informace podle odstavce 1 od jiné finanční zpravodajské jednotky použít veškeré své dostupné pravomoci, které by k získání a analýze informací obvykle použila na vnitrostátní úrovni. Finanční zpravodajská jednotka, které je žádost adresována, odpoví včas.

Usiluje-li finanční zpravodajská jednotka o získání dalších informací od povinné osoby usazené v jiném členském státě, která působí na jejím území, podává se žádost finanční zpravodajské jednotce členského státu, na jehož území je povinná osoba usazena. ►M1 Finanční zpravodajská jednotka získá informace v souladu s čl. 33 odst. 1 a předává odpovědi bezodkladně. ◄

3. Finanční zpravodajská jednotka může odmítnout výměnu informací pouze ve výjimečných případech, pokud by daná výměna mohla být v rozporu se základními zásadami jejího vnitrostátního práva. Tyto výjimky musí být stanoveny tak, aby bránily zneužívání a nepatřičnému omezování volné výměny informací k analytickým účelům.

Článek 54

Informace a dokumenty získané podle článků 52 a 53 se použijí v zájmu plnění úkolů finanční zpravodajské jednotky tak, jak stanoví tato směrnice. Při výměně informací a dokumentů podle článků 52 a 53 může předávající finanční zpravodajská jednotka stanovit omezení a podmínky pro použití těchto informací. Přijímající finanční zpravodajská jednotka musí tato omezení a podmínky dodržet.

▼M1

Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky určily alespoň jednu kontaktní osobu nebo místo, které bude odpovědné za přijímání žádostí o informace od finančních zpravodajských jednotek v jiných členských státech.

▼B

Článek 55

1. Členské státy zajistí, aby byly informace vyměňované podle článků 52 a 53 použity pouze k účelu, ke kterému byly vyžádány či poskytnuty, a aby jakékoli předání těchto informací přijímající finanční zpravodajskou jednotkou jinému orgánu, agentuře nebo útvaru nebo jejich použití k účelům nad rámec účelů původně odsouhlasených bylo podmíněno předchozím souhlasem finanční zpravodajské jednotky, která informace poskytla.

▼M1

2. Členské státy zajistí, aby byl předchozí souhlas dožádané finanční zpravodajské jednotky s předáním informací příslušným orgánům poskytnut neprodleně a v největším možném rozsahu bez ohledu na druh souvisejících predikativních trestných činů. Dožádaná finanční zpravodajská jednotka nesmí souhlas s takovým předáním informací odmítnout, ledaže by takové předání překračovalo oblast působnosti jejích předpisů týkajících se boje proti praní peněz a financování terorismu nebo mohlo vést k narušení vyšetřování nebo by jinak odporovalo základním zásadám vnitrostátního práva uvedeného členského státu. Každé takové odmítnutí udělit souhlas musí být náležitě vysvětleno. Tyto výjimky musí být stanoveny tak, aby nedocházelo ke zneužívání a zbytečnému omezování předávání informací příslušným orgánům.

▼B

Článek 56

1. Členské státy vyžadují, aby jejich finanční zpravodajské jednotky používaly mezi sebou chráněné komunikační kanály, a podporují je k využívání FIU.net či jejího nástupce.

2. Členské státy zajistí, aby jejich finanční zpravodajské jednotky v zájmu plnění svých úkolů podle této směrnice spolupracovaly na používání nejmodernějších technologií v souladu s jejich vnitrostátním právem. Tyto technologie umožní finančním zpravodajským jednotkám, aby anonymně propojily své údaje s údaji jiných finančních zpravodajských jednotek a zajistily úplnou ochranu osobních údajů za účelem odhalení osob, které jsou v centru pozornosti finanční zpravodajské jednotky v jiných členských státech, a identifikovaly jejich výnosy a finanční prostředky.

▼M1

Článek 57

Rozdíly ve vnitrostátních právních předpisech, pokud jde o vymezení predikativních trestných činů uvedených v čl. 3 bodu 4, nesmí bránit tomu, aby finanční zpravodajské jednotky mohly poskytnout pomoc jiné finanční zpravodajské jednotce, a nesmí omezovat výměnu, předávání a používání informací podle článků 53, 54 a 55.

▼M1

Pododdíl IIIa

Spolupráce mezi příslušnými orgány vykonávajícími dohled nad úvěrovými a finančními institucemi a dalšími orgány vázanými profesním tajemstvím

Článek 57a

1. Členské státy vyžadují, aby všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušné orgány vykonávající dohled nad úvěrovými a finančními institucemi z hlediska souladu s touto směrnicí, jakož i auditoři a odborníci jednající jménem těchto příslušných orgánů, byli vázáni povinností zachovávat profesní tajemství.

Aniž jsou dotčeny případy stanovené trestním právem, mohou být důvěrné informace, které osoby uvedené v prvním pododstavci získají při výkonu svých úkolů podle této směrnice, poskytnuty pouze v souhrnné nebo obecné podobě, a to takovým způsobem, z něhož nelze určit totožnost jednotlivých úvěrových a finančních institucí

2. Odstavec 1 nevylučuje výměnu informací mezi:

a) příslušnými orgány vykonávajícími dohled nad úvěrovými a finančními institucemi v rámci téhož členského státu v souladu s touto směrnicí nebo jinými legislativními akty týkajícími se dohledu nad úvěrovými a finančními institucemi;

b) příslušnými orgány vykonávajícími dohled nad úvěrovými a finančními institucemi v různých členských státech v souladu s touto směrnicí nebo jinými legislativními akty týkajícími se dohledu nad úvěrovými a finančními institucemi, včetně Evropské centrální banky (ECB) jednající v souladu s nařízením Rady (EU) č. 1024/2013 ([1]). Na tuto výměnu informací se vztahuje povinnost dodržovat profesní tajemství podle odstavce 1.

Do 10. ledna 2019 příslušné orgány vykonávající dohled nad úvěrovými a finančními institucemi podle této směrnice a ECB jednající v souladu s čl. 27 odst. 2 nařízení (EU) č. 1024/2013 a čl. 56 prvním pododstavcem písm. g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ([2]) uzavřou s pomocí evropských orgánů dohledu dohodu o praktických postupech pro výměnu informací.

([1]) Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

▼M1

3. Příslušné orgány vykonávající dohled nad úvěrovými a finančními institucemi, které získávají důvěrné informace podle odstavce 1, využívají tyto informace pouze:

a) při plnění svých úkolů podle této směrnice nebo podle jiných legislativních aktů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, obezřetnostní regulace a dohledu nad úvěrovými a finančními institucemi, včetně udělování sankcí;

b) při odvolání proti rozhodnutí příslušného orgánu vykonávajícího dohled nad úvěrovými a finančními institucemi, včetně soudních řízení;

c) při soudních řízeních zahájených na základě zvláštních ustanovení stanovených v právních předpisech Unie přijatých v oblasti působnosti této směrnice nebo v oblasti obezřetnostní regulace a dohledu nad úvěrovými a finančními institucemi.

4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány vykonávající dohled nad úvěrovými a finančními institucemi navzájem spolupracovaly pro účely této směrnice v co největší možné míře, bez ohledu na svoji povahu nebo status. Taková spolupráce zahrnuje také schopnost provádět v rámci pravomocí dožádaného příslušného orgánu šetření ve prospěch dožadujícího příslušného orgánu a následnou výměnu informací získaných prostřednictvím takového šetření.

5. Členské státy mohou svým vnitrostátním příslušným orgánům, které vykonávají dohled nad úvěrovými a finančními institucemi, povolit uzavírat dohody o spolupráci upravující spolupráci a výměnu důvěrných informací s příslušnými orgány třetích zemí, které představují protějšky uvedených vnitrostátních příslušných orgánů. Takové dohody o spolupráci se uzavírají pouze na základě reciprocity a pouze tehdy, pokud jsou s ohledem na sdělované informace zaručeny požadavky na ochranu profesního tajemství alespoň na stejné úrovni jako podle odstavce 1. Důvěrné informace vyměňované podle uvedených dohod o spolupráci se využijí pro účely výkonu dohledu prováděného zmíněnými orgány.

Pocházejí-li vyměněné informace z jiného členského státu, lze je poskytnout pouze s výslovným souhlasem příslušného orgánu, který je poskytl, a případně pouze pro účely, k nimž uvedený orgán udělil svůj souhlas.

Článek 57b

1. Bez ohledu na čl. 57a odst. 1 a 3 a aniž je dotčen čl. 34 odst. 2, členské státy mohou povolit výměnu informací mezi příslušnými orgány ve stejném členském státě nebo v jiných členských státech mezi příslušnými orgány a orgány pověřenými dohledem nad subjekty finančního sektoru a fyzickými nebo právnickými osobami jednajícími při výkonu svých profesních činností uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 a orgány příslušnými ze zákona pro dohled nad finančními trhy při plnění jejich příslušných funkcí v oblasti dohledu.

▼M1

Na obdržené informace se v každém případě vztahují požadavky profesního tajemství alespoň rovnocenné těm, které jsou uvedeny v čl. 57a odst. 1.

2. Bez ohledu na čl. 57a odst. 1 a 3, členské státy mohou na základě ustanovení vnitrostátního práva povolit poskytnutí určitých informací jiným vnitrostátním orgánům příslušným ze zákona pro dohled nad finančními trhy nebo se stanovenou odpovědností v oblasti boje proti praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu nebo jejich vyšetřování.

Výměna důvěrných informací podle tohoto odstavce může být nicméně využita pouze pro účely plnění zákonem stanovených úkolů dotčených orgánů. Na osoby mající přístup k těmto informacím se vztahují požadavky profesního tajemství alespoň rovnocenné těm, které jsou uvedeny v čl. 57a odst. 1.

3. Členské státy mohou povolit poskytnutí určitých informací, které se týkají dohledu nad úvěrovými institucemi z hlediska souladu s touto směrnicí, parlamentním vyšetřovacím výborům, účetním dvorům a jiným subjektům, které jsou v daných členských státech pověřeny vyšetřováním, a to za těchto podmínek:

a) tyto subjekty mají podle vnitrostátního práva jasně danou pravomoc vyšetřovat nebo zkoumat činnost orgánů odpovědných za dohled nad těmito úvěrovými institucemi nebo za právní předpisy týkající se takového dohledu;

b) dané informace jsou jednoznačně nezbytné pro výkon pravomoci uvedené v písmenu a);

c) na osoby mající přístup k těmto informacím se vztahují požadavky profesního tajemství podle vnitrostátního práva alespoň rovnocenné těm, které jsou uvedeny v čl. 57a odst. 1;

d) pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmí se poskytnout bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a výhradně na účely, pro něž uvedené orgány udělily svůj souhlas.

▼B

ODDÍL 4

Sankce

Článek 58

1. Členské státy zajistí, aby povinné osoby nesly odpovědnost za porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice v souladu s tímto článkem a články 59 až 61. Veškeré sankce nebo opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Aniž je dotčeno právo členských států stanovit a ukládat trestní sankce, stanoví členské státy pravidla pro správní sankce a opatření, zajistí, aby jejich příslušné orgány měly možnost ukládat takové sankce a opatření v případě porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice, a zajistí jejich uplatňování.

▼B

Členské státy se mohou rozhodnout, že nestanoví pravidla pro správní sankce nebo opatření za ta porušení předpisů, na která se podle jejich vnitrostátního práva vztahují trestní sankce. V takovém případě sdělí členské státy Komisi příslušná trestněprávní ustanovení.

▼M1

Členské státy dále zajistí, aby v případě, že jejich příslušné orgány zjistí porušení předpisů, které je předmětem trestních sankcí, o tom včas informovaly orgány činné v trestním řízení.

▼B

3. Členské státy zajistí, aby v případě, že se určité povinnosti vztahují na právnické osoby, mohly být při porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice sankce a opatření uloženy členům vedoucího orgánu a dalším fyzickým osobám odpovědným podle vnitrostátního práva za toto porušení.

4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly veškeré dozorové a vyšetřovací pravomoci, které jsou nezbytné pro výkon jejich funkcí.

5. Příslušné orgány vykonávají své pravomoci ukládat správní sankce a opatření v souladu s touto směrnicí a vnitrostátním právem kterýmkoli z těchto způsobů:

a) přímo;

b) ve spolupráci s jinými orgány;

c) v rámci vlastní odpovědnosti přenesením na jiné orgány;

d) podáním návrhu příslušným justičním orgánům.

Při výkonu svých pravomocí ukládat správní sankce a opatření příslušné orgány úzce spolupracují, aby zajistily, že správní sankce či opatření povedou k žádoucím výsledkům, a v přeshraničních případech své kroky koordinují.

Článek 59

1. Členské státy zajistí, aby se tento článek použil alespoň v případech, kdy povinné osoby závažným způsobem, opakovaně nebo soustavně porušují požadavky stanovené v:

a) článcích 10 až 24 (hloubková kontrola klienta);

b) článcích 33, 34 a 35 (oznamování podezřelých transakcí);

c) článku 40 (vedení záznamů); a

d) článcích 45 a 46 (vnitřní kontroly).

2. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 zahrnovaly správní sankce a opatření, které lze uložit, minimálně:

a) veřejné oznámení, které uvádí fyzickou nebo právnickou osobu a povahu daného porušení předpisů;

b) příkaz, aby fyzická nebo právnická osoba upustila od daného chování a vyvarovala se jeho opakování;

▼B

c) podléhá-li povinná osoba povolení, odnětí nebo pozastavení tohoto povolení;

d) dočasný zákaz výkonu vedoucích funkcí v povinných osobách pro kteroukoli osobu, která v povinné osobě plní řídící úkoly, nebo pro kteroukoli jinou fyzickou osobu, která byla shledána odpovědnou za dané porušení předpisů;

e) maximální správní pokuty ve výši nejméně dvojnásobku výhody, která byla porušením předpisů získána, pokud lze tuto výhodu stanovit, nebo nejméně 1 000 000 EUR.

3. Členské státy zajistí, aby bylo odchylně od odst. 2 písm. e) v případě, že je dotčená povinná osoba úvěrovou institucí nebo finanční institucí, možné uložit rovněž tyto sankce:

a) v případě právnické osoby maximální správní pokuty ve výši nejméně 5 000 000 EUR nebo 10 % z celkového ročního obratu podle nejnovější dostupné účetní závěrky schválené vedoucím orgánem; je-li povinná osoba mateřským podnikem nebo dceřiným podnikem mateřského podniku, který je povinen sestavovat konsolidovanou účetní závěrku v souladu s článkem 22 směrnice 2013/34/EU, je příslušným celkovým ročním obratem celkový roční obrat nebo odpovídající druh výnosů podle příslušných účetních směrnic vyplývající z poslední dostupné konsolidované účetní závěrky schválené vedoucím orgánem vrcholného mateřského podniku;

b) v případě fyzické osoby maximální správní pokuty ve výši nejméně 5 000 000 EUR nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, v odpovídající hodnotě v národní měně k 25. červnu 2015.

4. Členské státy mohou oprávnit příslušné orgány, aby uložily další druhy správních sankcí vedle těch, které jsou uvedeny v odst. 2 písm. a) až d), nebo aby uložily správní pokuty přesahující částky uvedené v odst. 2 písm. e) a odstavci 3.

Článek 60

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zveřejnily na svých oficiálních internetových stránkách rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření za porušení vnitrostátního předpisu přijatého k provedení této směrnice, proti němuž již nelze podat opravný prostředek, bezprostředně poté, co byla o tomto rozhodnutí vyrozuměna osoba, jíž byly sankce nebo opatření uloženy. Zveřejní se přinejmenším informace o typu a povaze porušení předpisů a o totožnosti odpovědné osoby. Členské státy nejsou povinny tento pododstavec uplatňovat na rozhodnutí ukládající opatření vyšetřovací povahy.

Pokud má příslušný orgán na základě individuálního posouzení přiměřenosti zveřejnění údajů za to, že by zveřejnění totožnosti odpovědné osoby uvedené v prvním pododstavci nebo osobních údajů takové osoby bylo nepřiměřené, nebo pokud by zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající vyšetřování, příslušné orgány:

▼B

a) odloží zveřejnění rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření, dokud důvody pro nezveřejnění nepominou;

b) rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření zveřejní anonymně způsobem, který je v souladu s vnitrostátním právem, pokud toto anonymní zveřejnění zajistí skutečnou ochranu dotyčných osobních údajů; v případě rozhodnutí zveřejnit správní sankci nebo opatření anonymně může být zveřejnění příslušných údajů o přiměřenou dobu odloženo, pokud se předpokládá, že důvody pro anonymní zveřejnění po uplynutí této doby pominou;

c) rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření nezveřejní vůbec, pokud se má za to, že možnosti uvedené v písmenech a) a b) dostatečně nezajišťují:

   i) že nebude ohrožena stabilita finančních trhů; nebo

   ii) přiměřenost zveřejnění takového rozhodnutí s ohledem na opatření považovaná za méně významná.

2. Pokud členské státy povolí zveřejnění rozhodnutí, proti nimž lze podat opravný prostředek, zveřejní příslušné orgány bezprostředně na svých oficiálních internetových stránkách rovněž tuto informaci a veškeré následné informace o výsledku tohoto opravného prostředku. Zveřejněno navíc musí být jakékoli rozhodnutí, kterým se ruší dříve přijaté rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření.

3. Příslušné orgány zajistí, aby jakékoli zveřejnění v souladu s tímto článkem zůstalo na jejich oficiálních internetových stránkách po dobu pěti let od zveřejnění. Osobní údaje, jež taková zveřejněná informace obsahuje, jsou však na oficiálních internetových stránkách uchovávány pouze po nezbytnou dobu, v souladu s platnými předpisy o ochraně údajů.

4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány při určování druhu a výše správních sankcí nebo opatření zohlednily všechny relevantní okolnosti, případně včetně:

a) závažnosti a doby trvání porušení předpisů;

b) míry odpovědnosti fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou;

c) finanční síly fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou, kterou udává například celkový obrat právnické osoby považované za odpovědnou nebo roční příjem fyzické osoby považované za odpovědnou;

d) výhody získané porušením předpisů, které dosáhla fyzická nebo právnická osoba považovaná za odpovědnou, pokud lze tuto výhodu stanovit;

e) ztrát třetích stran způsobených porušením předpisů, pokud je možné je stanovit;

f) míry spolupráce fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou s příslušným orgánem;

g) předchozích porušení předpisů fyzickou nebo právnickou osobou považovanou za odpovědnou.

▼B

5. Členské státy zajistí, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými za porušení předpisů uvedená v čl. 59 odst. 1 spáchaná v jejich prospěch jakoukoli osobou jednající samostatně nebo jako člen orgánu právnické osoby a působící v této právnické osobě ve vedoucím postavení na základě:

a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu;

b) pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby; nebo

c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.

6. Členské státy rovněž zajistí, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 5 tohoto článku umožnil spáchání porušení předpisů uvedených v čl. 59 odst. 1 ve prospěch této právnické osoby osobou spadající do její pravomoci.

Článek 61

▼M1

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány a případně orgány stavovské samosprávy zavedly účinné a spolehlivé mechanismy na podporu hlášení potenciálních nebo skutečných porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice příslušným orgánům a případně orgánům stavovské samosprávy.

K tomuto účelu poskytnou jeden nebo více bezpečných komunikačních kanálů pro osoby pro účely hlášení uvedeného v prvním pododstavci. Takové kanály zajistí, aby totožnost osob poskytujících informace byla známa jen příslušným orgánům nebo případně orgánům stavovské samosprávy.

▼B

2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 musí zahrnovat alespoň:

a) zvláštní postupy pro přijímání hlášení o případech porušení předpisů a jejich následné vyřízení;

b) vhodnou ochranu pro zaměstnance povinné osoby nebo osoby ve srovnatelném postavení, kteří případy porušení uvnitř povinné osoby nahlásí;

c) vhodnou ochranu obviněné osoby;

d) ochranu osobních údajů týkajících se osoby, která ohlásí porušení předpisů, i fyzické osoby, která je za porušení předpisů údajně odpovědná, v souladu se zásadami stanovenými ve směrnici 95/46/ES;

e) jasná pravidla, která zajistí ve všech případech důvěrnost osoby, která ohlásí porušení předpisů uvnitř povinné osoby, ledaže je zveřejnění vyžadováno vnitrostátním právem v souvislosti s dalším vyšetřováním nebo následným soudním řízením.

▼B

3. Členské státy vyžadují, aby měly povinné osoby zavedeny vhodné vnitřní postupy pro své zaměstnance nebo osoby ve srovnatelném postavení pro interní hlášení případů porušení předpisů prostřednictvím specifického, nezávislého a anonymního komunikačního kanálu, jež jsou přiměřené povaze a velikosti dotčené povinné osoby.

▼M1

Členské státy zajistí, aby fyzické osoby, včetně zaměstnanců a zástupců povinné osoby, které podávají oznámení o podezření na praní peněz nebo financování terorismu interně nebo finanční zpravodajské jednotce, byly právně chráněny před hrozbami, odvetou nebo nepřátelským jednáním, zejména před nepříznivým nebo diskriminačním zacházením v zaměstnání.

Členské státy zajistí, aby fyzické osoby, které jsou vystaveny hrozbám, nepřátelskému jednání nebo nepříznivému či diskriminačnímu zacházení v zaměstnání kvůli oznámení podezření na praní peněz nebo financování terorismu, interně nebo finanční zpravodajské jednotce, měly právo bezpečnou cestou předložit stížnost příslušným orgánům. Aniž je dotčena důvěrnost informací získaných finanční zpravodajskou jednotkou, členské státy zajistí, aby tyto fyzické osoby měly právo na účinnou nápravu za účelem ochrany svých práv podle tohoto odstavce.

▼B

Článek 62

1. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány informovaly evropské orgány dohledu o veškerých správních sankcích a opatřeních uložených v souladu s články 58 a 59 úvěrovým institucím a finančním institucím, včetně jakéhokoli opravného prostředku proti nim a výsledků tohoto opravného prostředku.

2. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány v souladu s jejich vnitrostátním právem ověřily existenci záznamů o relevantním odsouzení dotyčné osoby v rejstříku trestů. Jakákoli výměna informací pro tyto účely musí proběhnout v souladu s rozhodnutím 2009/316/SVV a rámcovým rozhodnutím 2009/315/SVV, jak jsou provedena ve vnitrostátním právu.

3. Evropské orgány dohledu spravují internetové stránky s odkazy na zveřejnění provedená příslušnými orgány, pokud jde o správní sankce a opatření uložené v souladu s článkem 60 úvěrovým institucím a finančním institucím, a uvádějí období, po které jednotlivé členské státy správní sankce a opatření zveřejňují.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 63

V čl. 25 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ([1]) se písmeno d) nahrazuje tímto:

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

▼B

„d) ústřední protistrana je usazena nebo povolena ve třetí zemi, u níž Komise v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 (*) neshledala, že její vnitrostátní režim pro boj proti praní peněz a financování terorismu vykazuje strategické nedostatky představující významnou hrozbu pro finanční systém Unie.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).“

Článek 64

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 9 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje 25. červnem 2015.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 9 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů přijatých v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 9 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o jeden měsíc.

▼M1

Článek 64a

1. Komisi je nápomocen Výbor pro předcházení praní peněz a financování terorismu (dále jen „výbor“), jak uvádí článek 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ([1]). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011 ([2]).

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006 (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 1).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼M1

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 65

1. Do 11. ledna 2022 a poté každé tři roky vypracuje Komise zprávu o provádění této směrnice a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě.

Tato zpráva musí zejména obsahovat:

a) výčet zvláštních opatření a mechanismů přijatých na úrovni Unie a členských států s cílem předcházet a řešit vznikající problémy a nové vývojové trendy, které představují hrozbu pro finanční systém Unie;

b) následná opatření přijatá na úrovni Unie a členských států na základě obav, na které byly upozorněny, včetně stížností týkajících se vnitrostátních právních předpisů, jež omezují pravomoci v oblasti dohledu a vyšetřovací pravomoci příslušných orgánů a orgánů stavovské samosprávy;

c) informace o dostupnosti relevantních informací pro příslušné orgány a finanční zpravodajské jednotky členských států v zájmu předcházení využívání finančního systému pro účely praní peněz a financování terorismu;

d) informace o mezinárodní spolupráci a výměně informací mezi příslušnými orgány a finančními zpravodajskými jednotkami;

e) popis nezbytných opatření Komise s cílem ověřit, že členské státy přijímají opatření v souladu s touto směrnicí, a vyhodnotit vznikající problémy a nové vývojové trendy v členských státech;

f) analýzu proveditelnosti zvláštních opatření a mechanismů na úrovni Unie a členských států, pokud jde o možnosti shromažďování informací o skutečných majitelích společností a jiných právnických osob zapsaných do rejstříku mimo Unii a přístup k nim a analýzu přiměřenosti opatření uvedených v čl. 20 písm. b);

g) hodnocení toho, zda byla dodržena základní práva a zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie.

K první zprávě, která bude zveřejněna do 11. ledna 2022, jsou dle potřeby připojeny vhodné legislativní návrhy, případně také s ohledem na virtuální měny, zmocnění k zřízení a vedení centrální databáze k registraci totožnosti uživatelů a adres peněženek přístupných finančním zpravodajským jednotkám a formuláře čestného prohlášení pro použití uživateli virtuálních měn, a návrhy týkající se zlepšení spolupráce mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti členských států a uplatňování opatření založených na posouzení rizik uvedených v čl. 20 písm. b).

▼M1

2. Do 1. června 2019 Komise posoudí rámec spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami a třetími zeměmi a překážky a možnosti prohloubení spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami v Unii, včetně možnosti vytvoření mechanismu pro spolupráci a podporu.

3. Komise vypracuje, je-li to vhodné, zprávu pro Evropský parlament a Radu, v níž posoudí potřebu a přiměřenost snížení procentního podílu ke zjištění skutečného majitele právnických osob, a to na základě všech doporučení, které v tomto smyslu vydají mezinárodní organizace a tvůrci standardů s pravomocí v oblasti předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu v návaznosti na nové posouzení, a v případě potřeby předloží legislativní návrh.

▼B

Článek 66

Směrnice 2005/60/ES a 2006/70/ES se zrušují s účinkem ode dne 26. června 2017.

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

Článek 67

▼M1

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 26. června 2017.

Členské státy použijí čl. 12 odst. 3 od 10. července 2020.

Členské státy zřídí registry uvedené v článku 30 do 10. ledna 2020 a registry uvedené v článku 31 do 10. března 2020 a centralizované automatizované systémy uvedené v článku 32a do 10. září 2020.

Komise ve spolupráci s členskými státy do 10. března 2021 zajistí propojení registrů uvedených v článcích 30 a 31.

Členské státy neprodleně sdělí Komisi znění předpisů uvedených v tomto odstavci.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

▼B

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

▼B

Článek 68

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 69

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

Toto je demonstrativní výčet rizikových proměnných, které povinné osoby musí zohlednit při určování toho, do jaké míry uplatnit opatření hloubkové kontroly klienta podle čl. 13 odst. 3:

i) účel účtu nebo obchodního vztahu;

ii) výše aktiv, která mají být klientem uložena, nebo objem uskutečněných transakcí;

iii) pravidelnost nebo délka trvání obchodního vztahu.

▼B

PŘÍLOHA II

Toto je demonstrativní výčet faktorů a typů důkazů možného nižšího rizika podle článku 16:

1) Rizikové faktory klienta:

   a) akciové společnosti kotované na burze a podléhající požadavkům na zveřejnění (buď podle pravidel burzy, nebo právních předpisů nebo vynutitelných prostředků), které ukládají požadavky na zajištění přiměřené transparentnosti, pokud jde o skutečné vlastnictví;

   b) orgány veřejné správy nebo státní podniky;

   c) klienti usazení v zeměpisných oblastech s nižším rizikem, jak je stanoveno v bodě 3.

2) Faktory týkající se produktů, služeb, transakcí nebo distribučních kanálů:

   a) životní pojištění, za něž je pojistné nízké;

   b) pojištění v rámci systémů důchodového zabezpečení, jestliže neexistuje žádná možnost odkupu pojištění a pojištění nemůže být použito jako zajištění;

   c) zaměstnanecký systém důchodového, výsluhového nebo podobného zabezpečení, ze kterého se zaměstnancům vyplácí důchod, pokud jsou příspěvky placeny srážkou ze mzdy a pravidla systému nedovolují postoupení členského podílu v rámci systému;

   d) finanční produkty nebo služby, které poskytují vhodně vymezené a omezené služby určitým typům klientů s cílem zvýšit přístup za účelem finančního začlenění;

   e) produkty, u nichž rizika praní peněz a financování terorismu snižují další faktory, jako například limity u elektronické peněženky nebo transparentnost vlastnictví (například některé typy elektronických peněz).

▼M1

3) Faktory zeměpisného rizika – registrace, usazení, bydliště:

▼B

   a) členské státy;

   b) třetí země uplatňující účinné systémy v boji proti praní peněz a financování terorismu;

   c) třetí země, které byly ve věrohodných zdrojích označeny jako země s nízkou úrovní korupce nebo jiné trestné činnosti;

   d) třetí země, které podle věrohodných zdrojů, jako jsou vzájemná hodnocení, zprávy z podrobného hodnocení nebo zveřejněné navazující zprávy, mají požadavky týkající se boje proti praní peněz a financování terorismu v souladu s revidovanými doporučeními FATF a které tyto požadavky účinně uplatňují.

▼B

PŘÍLOHA III

Toto je demonstrativní výčet faktorů a typů důkazů možného vyššího rizika podle čl. 18 odst. 3:

1) Rizikové faktory klienta:

a) obchodní vztah je realizován za neobvyklých okolností;

b) klienti jsou usazeni v zeměpisných oblastech s vyšším rizikem, jak je stanoveno v bodě 3;

c) právnické osoby nebo právní uspořádání jsou osobními nástroji držby aktiv;

d) společnosti mají pověřené akcionáře nebo společníky nebo akcie ve formě na doručitele;

e) podniky ve velké míře využívají hotovost;

f) vlastnická struktura společnosti se zdá neobvyklá nebo příliš složitá vzhledem k povaze její obchodní činnosti;

▼M1

g) klient je státním příslušníkem třetí země, který žádá o právo pobytu nebo občanství v členském státě výměnou za kapitálové transfery, nákup majetku či státních dluhopisů nebo investice do společností v daném členském státě.

▼B

2) Faktory týkající se produktů, služeb, transakcí nebo distribučních kanálů:

a) privátní bankovnictví;

b) produkty nebo transakce, které by mohly napomáhat anonymitě;

▼M1

c) obchodní vztahy nebo transakce bez osobní přítomnosti bez určitých bezpečnostních opatření, jako jsou elektronické prostředky identifikace, příslušné služby vytvářející důvěru vymezené v nařízení (EU) č. 910/2014 nebo jakýkoli jiný bezpečný postup identifikace na dálku nebo elektronické identifikace, regulovaný, uznaný, schválený nebo přijatý příslušnými vnitrostátními orgány;

▼B

d) platby získané od neznámých nebo nespřízněných třetích osob;

e) nové produkty a nové obchodní postupy, včetně nových distribučních systémů, a použití nových nebo rozvíjejících se technologií pro nové i již existující produkty;

▼M1

f) transakce související s ropou, zbraněmi, drahými kovy, tabákovými výrobky, kulturními uměleckými díly a jinými předměty archeologického, historického, kulturního a náboženského významu či ojedinělé vědecké hodnoty, jakož i slonovina a chráněné druhy.

▼B

3) Faktory zeměpisného rizika:

a) aniž je dotčen článek 9, země, které byly ve věrohodných zdrojích, jako jsou vzájemná hodnocení, zprávy z podrobného hodnocení nebo zveřejněné navazující zprávy, označeny jako země, které nemají účinné systémy pro boj proti praní peněz a financování terorismu;

b) země, které byly ve věrohodných zdrojích označeny jako země s významnou úrovní korupce nebo jiné trestné činnosti;

c) země, na něž byly uvaleny sankce, embarga nebo podobná opatření uložená například Unií nebo Organizací spojených národů;

d) země, které poskytují finanční prostředky nebo podporu pro teroristickou činnost nebo ve kterých působí identifikované teroristické organizace.

▼B

PŘÍLOHA IV

Srovnávací tabulka

Tato směrnice	Směrnice 2005/60/ES	Směrnice 2006/70/ES
—		Článek 1
—		Článek 3
—		Článek 5
—		Článek 6
—		Článek 7
Článek 1	Článek 1	
Článek 2	Článek 2	
Čl. 2 odst. 3 až 9		Článek 4
Článek 3	Článek 3	
Čl. 3 body 9, 10 a 11		Čl. 2 odst. 1, 2 a 3
Článek 4	Článek 4	
Článek 5	Článek 5	
Články 6 až 8	—	
Článek 10	Článek 6	
Článek 11	Článek 7	
Článek 13	Článek 8	
Článek 14	Článek 9	
Čl. 11 písm. d)	Čl. 10 odst. 1	
—	Čl. 10 odst. 2	
Články 15, 16 a 17	Článek 11	
—	Článek 12	
Články 18 až 24	Článek 13	
Článek 22		Čl. 2 odst. 4
Článek 25	Článek 14	
—	Článek 15	
Článek 26	Článek 16	
—	Článek 17	
Článek 27	Článek 18	
Článek 28	—	
Článek 29	Článek 19	
Článek 30	—	
Článek 31	—	
—	Článek 20	

▼B

Tato směrnice	Směrnice 2005/60/ES	Směrnice 2006/70/ES
Článek 32	Článek 21	
Článek 33	Článek 22	
Článek 34	Článek 23	
Článek 35	Článek 24	
Článek 36	Článek 25	
Článek 37	Článek 26	
Článek 38	Článek 27	
Článek 39	Článek 28	
—	Článek 29	
Článek 40	Článek 30	
Článek 45	Článek 31	
Článek 42	Článek 32	
Článek 44	Článek 33	
Článek 45	Článek 34	
Článek 46	Článek 35	
Článek 47	Článek 36	
Článek 48	Článek 37	
Článek 49	—	
Článek 50	*Článek 37*a	
Článek 51	Článek 38	
Články 52 až 57	—	
Články 58 až 61	Článek 39	
—	Článek 40	
—	Článek 41	
—	*Článek 41*a	
—	*Článek 41*b	
Článek 65	Článek 42	
—	Článek 43	
Článek 66	Článek 44	
Článek 67	Článek 45	
Článek 68	Článek 46	
Článek 69	Článek 47	